

TIMO NIKKILÄ

UUSI AIKA

Uuden ajan kapinallinen elää ja toimii toisin

ME OLEMME RATKAISU

Me emme luo uutta maailmaa vastustamalla nykyistä ja taistelemalla sitä vastaan, vaan elämällä toisin. Se on todellista kapinahenkeä.

Tule mukaan uuteen aikaan, tee valintoja elämässäsi ja toteuta ne. Anna tukesi muutokselle, jota maailmamme nyt tarvitsee.

Nyt on aika olla uuden ajan kapinallinen.

© Timo Nikkilä 2020

SISÄLLYSLUETTELO

Alkusanat.....	6
Uusi aika on tie eteenpäin	7
Uuden ajan kapinallinen	12
Uuden ajan omaksumisesta.....	13
Nyt on aika olla uuden ajan kapinallinen.....	17
Nyt on aloitettava kestävä vetäytyminen.....	20
Irtiotto uuteen elämään.....	24
Nykyinen maailmamme ei ole mahdollinen	25
Nyt on tehtävä elämäntapavalintoja	27
Tarvitsemme sisäistä ja ulkoista muutosta	28
Uuteen elämään uudelta perustalta.....	30
Äänestämättä jättämisestä poliittinen voimamme...35	
Emme uskalla luopua yhteiskunnan holhouksesta ...38	
Oikeus luopua epäeettisestä työstä	41
Tarvitsemme heräämistä todellisuuteen	44
Näkökulman vaihtaminen itsestä elämään	45
Erillisyyks on luonut elämäntapamme	47
Todellisuus vapauttaa meidät elämään.....	51
Muuttumattomuuden illuusio.....	55
Ei ketään eikä mitään vastaan, vaan elämän puolesta.....	59

Meidän on lopetettava teeskentelymme	62
Uuden ajan politiikka	66
Kaksi suurta haastettamme	67
Ratkaisu ei ole pakko eikä vapaaehtoisuus	69
Nyt tarvitaan uutta näkökulmaa	72
Politiikka on nyt tuottamuksellista vahingontekoa	76
Valistunut demokratia perustuu todellisuuteen	79
Minkälaista olisi uuden ajan politiikka?	81
Todellinen kansalaistottelemattomuus.....	85
Nyt on pakko.....	89
Kysy itseltäsi välitähkö	94
Kenellä on oikeus elää	95
Nyt on uskallettava hypätä tuntemattomaan	97
Maailma pelastetaan siellä missä olemme nyt	100
Kuuntele itseäsi.....	103
Sinä voit olla ”perhosen siiven isku”, joka luo uuden maailman.....	105
Uuden ajan kapinallisen teesit.....	107
Pysähdy ja kohtaa todellisuus.....	108
Elä toisin.....	108
Näe uskomuksesi tyhjiksi	109
Ole toisin.....	110

Ole uuden ajan kapinallinen	110
Ota uusi aika omaksesi	111
Elä siinä mitä on.....	111
Toimi elämän, kaikkien ja yhteisen edun puolesta ja hyväksi	112
Lopuksi	114
Vasta vapaus saa meidät toimimaan toisin	115

Uusi aika käynnistää ”hiljaisen vallankumouksen” uuden kestävämmän ja vastuullisemman elämäntavan luomiseksi.

Se käynnistyy ensin omassa elämässämme ja tietoisuudessamme, sitten ulkoisessa yhteiskunnallisessa todellisuudessa.

Hiljaista vallankumousta ei voi pysäyttää, sillä mikään ei voi estää meitä tekemästä elämässämme valintoja.

Kun muutamme oman elämämme ja sisäisen todellisuutemme, on muutos mahdolliseen maailmaan alkanut. Ei nopeasti, mutta varmasti.

ALKUSANAT

Uusi aika on lupaus uudesta vapauden aikakaudesta.

Se on kuvaus ihmiskunnan suuresta murroksesta ja kehityshyppäyksestä uuteen aikakauteen ja ratkaisu aikamme haasteisiin kaikilla elämän tasoilla.

Uusi aika on tie eteenpäin

Uusi aika on evolutiivinen, elämäkeskeinen perustelu uudelle aikakaudelle ja mahdollisuus pelastaa ihmiskunta eloonjäämististelulta.

Uusi aika on uuden maailman luomista. Se on

- tavallisten ihmisten ”hiljainen elämän vallankumous”, vallankumous omassa arjessamme ja uskomuksissamme,
- aitoa ja kestävää hyvinvointia kaikille,
- luonnollinen suhde itseemme, toisiimme, luontoon ja elämään,
- talouden ja yhteiskunnan radikaalia uudistamista uudelta pohjalta kuten aito markkinatalous, aito demokratia ja perustulo, resurssipohjainen talous tai osallisuusyhteiskunta,
- nykyisyyttämme ylläpitävien uskomuksiemme ja todellisuuksien haastamista ja niistä luopumista,
- uuden ajan oivaltamista uuden elämämme elinvoimaksi ja perustaksi,
- oman itsemme todellisen, luonnollisen olemuksen oivaltamista ja
- vapautumista elämälle ja sen luovuudelle.

Uusi aika on vaihtoehto nykyiselle kapitalistiselle talous- ja finanssijärjestelmällemme, joka ei ole ekologisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti kestävällä pohjalla, sekä näennäisdemokraattiselle poliittiselle järjestelmällemme,

joka ei kykene ratkaisemaan aikamme haasteita riittävän nopeasti.

Me voimme itse osallistua aktiivisesti oman elämämme ja tekemiemme elämänvalintojen myötä maailmamme muuttamiseksi vapaammaksi, kestävämmäksi ja paremmaksi. Voimme laajentaa omaa todellisuuden näkemistämme ja laajentaa näkemyksiämme ja kokemuksiimme siitä, mitä pidämme pysyvänä ja muuttumattomana todellisuutenamme, sekä ymmärtää, että me itse luomme sen todellisuuskuvan, joka toimiamme ja elämäämme määrittää.

Kaikki nykyiset elämäämme määrittävät taloudelliset, poliittiset ja sosiaaliset rakenteet ja niiden välityksellä tapahtuva vallankäyttö, ovat vallitsevan modernin ja postmodernin maailmankuvamme ja arvomaailmamme sekä mekanistismaterialistisen todellisuuskäsityksemme tuotoksia. Ne muuttuvat, kun muutamme näitä todellisuutemme perusteita.

Vaikka emme voi ennustaa tulevaisuuttamme konkreettisella ja arjen tasolla, niin voimme jo nyt nähdä ja ymmärtää, mille perustalle tulevaisuutemme tulee muodostumaan. Mitä ovat ne uudet arvot, maailmankuvat ja todellisuuskäsitys, jotka tulevaisuutemme luovat, kun onnistumme menemään eteenpäin tietoisuuden kehityksessämme niin yksilöinä kuin yhteisöllisestikin. Kuka tahansa meistä saa tämän tulevaisuuden näkemisen kyvyn, kun vain avaudumme

elämälle ja laajennamme omaa tietoisuuttamme ja todellisuuden näkemistämme.

Uusi aika ja maailma ovat vaihtoehto nykyiselle elämäntavallamme, taloudellemme, politiikallamme ja yhteiskunnallemme. Me voimme elää toisin ja toisenlaisessa maailmassa. Me emme ole sidottuja nykyiseen, vaan uusi on mahdollista luoda.

Uusi aika ja maailma ovat elämäkeskeistä, kestävä ja vapaata ihmisyyttä, joka luo meille aitoa elämäniloa ja tulevaisuuden uskoa. Niiden perustana on vapaus, sisäinen vapaus, joka luo meille rohkeuden ja tahdon elää toisin.

Vapaus on mahdollista saavuttaa vapautumalla nykyisen elämämme meille luomista uskomuksista. Vapaus on elämää siinä, minkä tiedämme todeksi. Se luo elämäämme mielekkyyttä ja merkityksellisyyttä ja luo hyvän ja kestävä elämän mahdollisuuden.

Uusi aika kertoo, että paremman maailman ja elämän puolesta voi toimia arjessa ja omassa elämässään. Ei tarvitse liittyä yhden asian liikkeisiin ja yhdistyksiin tai lähteä barrikadeille. Se ei pyri muiden ihmisten, yhteisöjen ja instituutioiden muuttamiseen. Se ei vaadi muuta kuin muutosta omassa elämässämme ja sisäisessä todellisuudessamme.

Uusi aika antaa laajemman kontekstin uusille sosiaalisille innovaatioille, kuten vapaalle koululle, tietoiselle yrittäjyydelle, kokonaisvaltaiselle terveydenhoidolle tai

suoralle kansalaisvaikuttamiselle. Se herättää meidät näkemään, että vaihtoehto ja ratkaisu nykyiselle ovat olemassa ja ovat mahdollisia, ja että nykyinen on kohta mahdotonta.

Uusi aika edistää luontaista itsemme toteuttamista ja ilmaisua antamalla siihen lisää aikaa ja ”järkevän” perusteen. Se ei rajoita toteuttamismalleja tai -tapoja, vaan antaa niille kontekstin, merkityksen ja suunnan.

Uusi aika perustuu vapauteen ja vapaaehtoisuuteen, ei pakkoon. Se on uuden elämän ja kulttuurin luomista arjessa ja konkreettisesta tekemisestä käsin vastuuttamalla ja voimaannuttamalla meidät itsemme ”vallankäyttäjiksi” omassa elämässämme ja laajemmalti. Se on kasvualusta, josta uusi elämäntapa ja mahdollinen maailma syntyvät luonnollisesti ja yhteinen päämäärä kirkaana loistaen.

Osallistuminen uuteen aikaan vievään muutosprosessiin antaa mahdollisuuden ja hyväksynnän vapaaehtoiselle vaatimattomuudelle ja kohtuullistamiselle. Se antaa niille laajemman kontekstin ja merkityksen.

Uusi aika luo yhteenkuuluvuuden tunnetta muiden elämän parantajien kanssa ja kertoo, että et ole yksin. Se yhdistää uuden paremman maailman etsimämme konkreettiseen toimintaan arjessa ja omassa elämässämme. Oma elämämme toimii uuden etsimisen välineenä. Se antaa itseä suurempaa merkitystä ja

tarkoitusta elämällemme ja antaa selkeän tavoitteen ja päämäärän, jota kohti kulkea.

Uusi aika tekee sinusta vapaan ja onnellisen ihmisen. Se antaa elämällesi merkityksen, kun teet siitä totta omassa elämässäsi, kun vapaudut nykyisen todellisuutesi rajoittavista käsityksistä.

Uusi aika antaa ihmiskunnalle ja tuleville sukupolville tulevaisuuden, joka on inhimillinen ja mahdollinen. Se palauttaa maapallomme elinvoimaisuuden, jotta elämä maapallollamme kukoistaisi jälleen, ja antaisi näin myös meille kestävän perustan elämällemme. Voisimmeko suurempaa lupausta ja tehtävää saadakaan?

Tule mukaan uuteen aikaan, tee valintoja elämässäsi ja toteuta ne. Anna tukesi muutokselle, jota maailmamme kaipaa, ja rohkaise myös muita tulemaan siihen mukaan.

Tehdään se yhdessä, tehdään se nyt.

UUDEN AJAN KAPINALLINEN

Me olemme pulassa, mutta me olemme myös ratkaisu.

Meidän tulee tehdä irtiotto nykyisestä kestäättömästä elämäntavastamme ja mennä eteenpäin kohti uutta.

Uusi aika tarjoaa meille mahdollisuuden ja uuden tavan nähdä todellisuus ja oma itsemme sekä elää ja toimia maailmassa tavalla, joka haastaa kaiken sen mihin olemme tottuneet ja oppineet.

Nyt on aika olla uuden ajan kapinallinen!

Uuden ajan omaksumisesta

Me voisimme vain päättää, että nyt pitää tehdä muutos elämäntapaamme ja päättää alkaa välittämään siitä, kuinka kohtelemme toisiamme ja luontoa, päättää lopettaa kulutusjuhlamme ja alentaa kulutustamme, päättää jakaa luonnonvaroja ja muita resursseja tasapuolisemmin ja oikeudenmukaisemmin, päättää lopettaa sodat, väkivalta ja taistelu toistemme kanssa.

Mutta emme näin tee. Maailmankuvamme, arvomme ja niiden taustalla oleva tietoisuutemme ei tähän vielä pysty. Siksi tarvitsemme uutta aikaa. Se antaa rohkeuden ja voiman tehdä kaiken sen mitä nyt tarvitsemme. Se mitä meidän tulisi nyt tehdä, ei ole mahdotonta, vaan me itse olemme sen ainoa este. Meidän tulee muuttua ensin ja sitten tehdä kaikki tuo.

Uuden ajan omaksumiselle ja ymmärtämiselle asettaa oman haasteensa, että se perustuu kokonaan uudelle todellisuus- ja ihmiskäsitykselle. Se ei perustu mekanistismaterialistiselle todellisuuskäsitykselle eikä erilliseen minään ja omakuvaan perustuvalla ihmiskäsityksellemme, vaan orgaaniselle elämään ja tietoisuuteen perustuvaan todellisuuskäsitykseen ja ihmisyyteen, joka tunnistaa olevansa yhtä kaiken elämän kanssa.

Tämän pitää tulla todeksi omassa tietoisuudessamme ja kokemuksessamme, ei vain sanojen ja käsitteiden tasolla. Meidän tulee olla tämä uusi ihmisyyys ja todellisuus, jotta

siitä tulee totta. Sitä ei voi lukemalla tai opettelemalla oppia, vaan se avautuu, kun olemme valmiita luopumaan aiemmista käsityksistämme siitä mitä todellisuus ja ihmisyys ovat.

Me voimme opetella uuteen aikaan kuuluvaa evoluutionäkemyistä, muutosdynamiikkaa ja minkälainen uusi elämäntapamme tai valistunut yhteiskunta voisivat olla. Nämä ovat uuden ajan ulkoisia ilmentymiä ja mahdollistuvat vasta, kun uuden ajan sisäinen todellisuus ja ihmisyys ovat avautuneet meille todeksi. Siksi puhun paljon heräämisen tarpeesta ja siitä, kuinka se on edellytys uuteen aikaan.

Kysymys ei ole oppimisesta, vaan poisoppimisesta. Ja sekään ei riitä, vaan meidän tulee lisäksi antautua ja avautua tälle uudelle "tuntemattomalle", joka on elämä itse. Meillä kaikilla on mahdollisuus uuden ajan todellisuuteen ja tietoisuuteen.

Tietomme nykyisestä kestävästä maailmanmenosta ja toisaalta kyvyttömyytemme tehdä asialle jotakin, aiheuttavat sisäisen ristiriidan, joka sitten ilmenee erilaisina mielenterveysongelmina ja masennuksena. Tietoisuutemme on jo sillä tasolla, että se synnyttää tämän ristiriidan. Toisaalta tämä osoittaa, että olemme lähestymässä murrospistettä, jossa heräämme uuteen aikaan ja alamme ratkaista ongelmiamme tältä uudelta pohjalta.

Puheet, protestit ja vastakkainasettelu eivät riitä nykyisten ekologisten, taloudellisten ja sosiaalisten ongelmien ratkaisemiseksi. Emme voi odottaa emmekä olettaa, että poliittinen järjestelmä tai valtio pystyisivät tekemään mahdollisen maailman edellyttämät muutokset, vaikka me tukisimme niitä täysillä. Tai että taloudellinen eliitti luopuisi vapaaehtoisesti etuoikeutetusta asemastaan, niin kauan kuin annamme sille rahamme tavalla tai toisella.

Sen sijaan me itse voimme saada tarvittavat muutokset aikaan kantamalla itse vastuun omalta osaltamme omassa elämässämme ja vetämällä tukemme pois niin poliittiselta kuin taloudelliseltakin valtajärjestelmältä. Ne pysyvät pystyssä vain niin kauan kuin me itse omilla valinnoillamme ja teoillamme niitä suorasti tai epäsuorasti tuemme. Nyt tarvitsemme tekoja ja vastuunkantoa itse kukin henkilökohtaisesti.

Uuden ajan varsinaisena tavoitteen ei ole nykyisten valtajärjestelmien kaataminen, vaan tavoitteena on muuttaa elämäntapamme kestäväksi, vastuulliseksi ja mielekkääksi, mahdolliseksi. Kun annamme tälle tavoitteelle kaiken tukemme omien valintojemme ja tekojemme kautta, ajan myötä myös poliittinen ja taloudellinen järjestelmä muuttuvat kestäviksi, vastuullisiksi ja mahdollista elämää ja maailmaa tukeviksi. Mutta me itse olemme muutoksen tekijöitä ja sitä eteenpäin vievä voima.

Usein sanotaan, etteivät yhden ihmisen vastuulliset valinnat vaikuta, mutta tämä ei pidä paikkaansa. Vaikka

yhden ihmisen vaikutus esimerkiksi ekologiseen kestävyYTEEN ja valtajärjestelmään onkin pieni, esimerkin näyttäminen omassa elämässämme voi olla juuri se tarvittava rohkaisu toiselle, joka myös haluaisi tehdä osansa mahdollisen maailman hyväksi, mutta ei siihen ilman kannustusta ja esimerkkiä pysty.

Eivät suuret murrokset ole aiemminkaan alkaneet massojen voimin, vaan pienen edelläkävijäjoukon näyttäessä mallia. Myöhemmin massat ovat sitten heränneet tukemaan muutosta. Kerrotaan, että esimerkiksi Ranskan vallankumous, joka merkittävästi vaikutti länsimaisen sivistyksen ja valistuksen syntymiseen Euroopassa, käynnistyi ja toteutui vain noin tuhannen ihmisen voimin. Nykyisin, kun apunamme ovat Internet ja sosiaalinen media, pienikin ryhmä voi käynnistää tarvittavan muutoksen, joka sitten vie uuteen.

Nyt emme ole kuitenkaan käynnistämässä perinteistä vallankumousta, vaan uuden, kestävämmän ja vastuullisemman elämäntavan tuovaa elämän vallankumousta. Tämä hiljainen vallankumous käynnistyy ensin omassa elämässämme ja sisällämme, sitten ulkoisessa yhteiskunnallisessa todellisuudessa.

Hiljaista vallankumousta ei voi myöskään estää se, että uudet vallanpitäjät hylkäävät ajamansa asian ja jatkavat vallitsevaa menoa, kuten aiemmin on usein käynyt. Mikään ei voi estää meitä tekemästä elämässämme valintoja, jotka antavat vallan meille itsellemme.

Kun muutamme oman elämämme ja sisäisen todellisuutemme, ei muutosta mahdolliseen maailmaan voi estää. Nykyiset vallankäyttäjät voivat toki hidastaa ja vaikeuttaa sitä, mutta eivät estää.

Nyt on aika olla uuden ajan kapinallinen

Elämme historiassa ja sinne myös jääme, jos emme oivalla ja pian, että näin on.

Me emme voi jatkaa nykyistä materialistista elämäntapaamme enää kauan ilman, että ajaudumme inhimillisesti katsoen sietämättömään maailmaan. Maailmaan, jossa taistelemme jäljellä olevista resursseista toistemme kanssa. Se on vahvinten maailma, jossa heikoimmat ajetaan kurjuuteen ja kuolemaan. Nykyinen elämäntapamme tuhoaa elämämme perustan eli luonnon ja on siksi kestävä ja pitäisi olla jo historiaa.

Ilmastonmuutos ei ole taloudellinen, poliittinen, teknologinen tai yhteiskunnallinen ongelma, vaan syvälle ihmisyytemme menevä haaste. Jos me emme muutu, niin maailma ei muutu, maailma on näköisemme. Vain ihmisyytemme muutos voi meidät pelastaa.

Meidän tulee oivaltaa olevamme sitä samaa elämää, jota nyt tuhoamme. Me tuhoamme itseämme, kun tuhoamme elämämme perustaa eli elollista ja elotonta luontoa.

Meidän tulee tehdä irtiotto nykyisestä kestävästä elämäntavastamme ja mennä eteenpäin kohti uutta. Uusi aika tarjoaa meille mahdollisuuden ja uuden tavan nähdä

todellisuus ja oma itsemme, sekä elää ja toimia maailmassa tavalla, joka haastaa kaiken sen mihin olemme tottuneet ja oppineet.

On ymmärrettävää, että nykyiset päivittäiset uutiset ja havainnot muuttuvasta ja kurjistuvasta ympäristöstä ja elinolosuhteista saavat meidät lamaantumaan ja jopa ahdistumaan. Myös suoranainen pelko omasta ja erityisesti lastemme tulevaisuudesta on luonnollista. Mutta ainoa keino helpottaa tätä ympäristöahdistusta on toimia uuden ja paremman elämäntavan ja maailman luomiseksi. ”Pään pensaaseen pistäminen” tuo ehkä hetken helpotusta, mutta ei ratkaise ongelmaa.

Ilmastonmuutos ja luonnon tuhoutuminen ovat syvälle ihmisyyteemme menevä ongelma, koska ne haastavat elämäntapamme, yhteiskuntamme, ihmisyytemme perustan ja koko olemassaolomme. Tämän vuoksi se ei ratkea poliittisilla, taloudellisilla tai teknologisilla ratkaisuilla. Toki niistä voi olla apua, mutta myös haittaa.

Meidän tulee nyt oivaltaa, että tarvitsemme uutta tapaa elää ja järjestää yhteiskuntamme ja uutta elämämyönteistä ja tietoista ihmisyyttä. Kuulostaa tietenkin suuruudenhullulta ja mahdottomalta, mutta mahdotonta on myös se, että jatkamme entiseen tahtiin. Sen tulos on varma.

Maailmamme muuttuu joka tapauksessa. Tavan, jolla se tapahtuu, voimme vielä valita. Jos nyt emme valitse hyviä

tapoja leveällä rintamalla, niin käsiimme jäävät vain huonot vaihtoehdot.

Hyvät vaihtoehdot ovat:

- nykyinen edustuksellinen demokratia tekee nopeasti muutoksia vaalien ja lainsäädännön kautta,
- suora demokratia ja kansalaisaktiivisuus luovat uutta demokratiaa ja vaikuttamista ”alhaalta ylöspäin”,
- kansalaiset luovat painetta ja vaatimuksia demokraattiselle järjestelmälle, kuten nuorten ilmastolakot ja väkivallattomat suoran toiminnan kansalaistottelemattomuuteen perustuvat kapinaliikkeet,
- me muutamme omaa elämäntapaamme ja näytämme, että toisin voi elää,
- elämän hiljainen vallankumous ja uusi aika saavat laajenevaa kannatusta ja muuttavat maailmaa tai
- uuden ajan ja kestävä ja vastuullisen elämäntavan kannattajat luovat omia yhteisöjä, yhdessä elämisen malleja ja muuttavat sosiaalista tilaa ja todellisuutta, ja tuovat näin uuden elämäntavan kaikkien näkyville.

Huonot vaihtoehdot ovat:

- yhteiskuntarauhamme järkkyy ja johtaa väkivaltaiseen konfliktiin nykyisen puolustajien ja uudistajien välillä,
- globaali ilmastopakolaisuus, nälkä ja alueiden muuttuminen elinkelvottomiksi johtavat rikkaiden ja köyhien ihmisten väliseen kulttuuriväkivaltaan ja -puhdistuksiin väestöryhmien sisällä ja välillä,

- maapallon ekologinen tila järkkyy ja johtaa luonnonvarojen vähenemiseen ja resurssisotiin valtioiden ja alueiden välillä,
- resurssisodat globalisoituvat ja johtavat suurvaltojen väliseen ydinsotaan, jossa suuri osa maapalloa muuttuu elinkelvottomaksi tai
- ekologisen katastrofin, ekosysteemien hajoamisen ja 6. sukupuuttoaallon tai resurssi- ja ydinsodan vuoksi maapallon väestömäärä lähtee nopeaan ja hallitsemattomaan pudotukseen ja johtaa ihmislajin lähes täydelliseen tuhoon.

Hyvien tapojen tavoitteena tulee olla kulutuksen, eriarvoisuuden, ympäristöhaittojen ja luonnon tuhoutumisen vähentäminen radikaalisti ja ilmastomuutoksen radikaalin karkaamisen estäminen.

Nyt on aloitettava kestävä vetäytyminen

Meidän tulee aloittaa kestävä vetäytyminen ja annettava luonnolle takaisin siltä lainaamamme ja hyväksikäyttämämme maa-alueet ja luonnonvarat, ja annettava luonnon itsensä palautua entiseen loistoonsa. Se osaa sen paljon paremmin kuin me. Parasta luonnonsuojelua on, että jätämme luonnon rauhaan.

Tämä tarkoittaa kestävästä vetäytymistä myös nykyisestä ylikuluttamiseen perustuvasta elämäntavastamme ja talousjärjestelmästä uuteen elämälle myönteiseen, elämäniloiseen ja kestäväan elämäntapaan. Ei sen takia, että haluamme sitä, vaan siksi, että nyt on pakko.

Myöhemmin ymmärrämme, että se on meidän oma etumme. Kestävällä tarkoitan rauhanomaista ja oikeudenmukaista vetäytymistä uuteen maailmaan. Jos emme näin tee, tiedämme kyllä mihin se johtaa.

Jos emme anna poliittiselle järjestelmälle selkeää viestiä ja esimerkkiä, että olemme valmiita vapaaehtoisesti luopumaan ylikulutuksesta ja kohtuullistamaan elämäntapamme ekologisiin ja ihmisyytemme eettisiin reunaehtoihin, niin poliittinen järjestelmä voi ajaa meidät taisteluun luonnonvaroista ja saavutetuista eduistamme tavalla, jota emme todellakaan halua.

Me kaikki olemme samaa ihmisyyttä, mutta elämme eri maailmankuvissa, arvoissa ja uskomuksissa, koska tietoisuutemme on eri laajuinen. Tämä todellisuuden näkemisen kykymme paranee evolutiivisessa prosessissa, jotta voimme löytää ratkaisut aina vallitsevien elinolosuhteidemme luomiin ongelmiin. Tämän vuoksi eri puolilla maailma on erilaisia maailmankuvia ja kulttuureja. Ne ovat sopeutuvia paikallisiin elinolosuhteisiin ja niiden luomiin haasteisiin.

Jos tietoisuutemme ei laajene siten, että pystymme näkemään uudet ratkaisut, joita nyt tarvitsemme, kuolemme pois. Niin käy kaikille lajeille, jotka eivät pysty sopeutumaan vallitseviin elinolosuhteisiin ja niiden muutoksiin.

Nyt ei ole kysymys kestävästä kehityksestä, vaan kestävästä vetäytymisestä (James Lovelock). Siitä kuinka

sopeudumme uuteen, mahdollisesti paljon kuumempaan ja epävakampaan ilmastoon ja sen aiheuttamiin inhimillisiin, sosiaalisiin ja taloudellisiin ”kustannuksiin” ilman, että tämä välttämätön vetäytyminen itsessään tuo niitä lisää.

Toteuttaessamme kestävästä vetäytymisestä omassa elämässämme, olemme valmiimpia kohtaamaan joka tapauksessa edessämme olevat epävakaut tai jopa sekasortoiset ajat. Kun olemme löytäneet sisäisen vapauden ja päässeet irti kestäättömän elämäntapamme kahleista, niin pystymme silloin auttamaan myös muita, jotka eivät tätä vetäytymistä vielä ole tehneet.

Kuinka kauan meillä on vielä aikaa kestäväälle vetäytymiselle, tarvittaville muutoksille elämäntavassamme, yhteiskunnassamme ja taloudellisessa järjestelmässämme, ei ole kovinkaan merkittävää. Me olemme jo ylittäneet maapallon vuosittaisen uusiutuvan biokapasiteetin, eikä se, riittääkö maapallomme jäljellä oleva biokapasiteetti 10 tai 100 vuodeksi, lopulta ole olennaista isossa kuvassa. Jo nyt olemme saaneet nähdä lukuisia luonnonkatastrofeja ja -mullistuksia, jotka ovat antaneet esimakua tulevasta.

Mitä nopeammin ja kestävämmiin vetäydymme, sitä siedettävämpiä tulevat ajat ovat. Helppoja tulevat vuosikymmenet eivät kuitenkaan ole, teimme niin tai näin. Se mahdollisuus meni jo.

Samanaikaisesti kun vetäydymme nykyisestä kestävämmästä elämäntavastamme, meidän tulee luoda uusia ratkaisuja, toimintamalleja ja sosiaalisia innovaatioita, teknisten innovaatioiden lisäksi, jotta voimme alkaa rakentamaan uutta kestävästä hyvinvointimallia ja -kulttuuria länsimaisen kestävämmän kulutus- ja hyvinvointivaltiomme tilalle.

Tarvitsemme uuden tavan ja mallin järjestää taloutemme ja yhteiskuntamme, sillä kaikki eivät kuitenkaan tule luopumaan kestävämmästä elämäntavastaan. Tämä pitää erityisesti paikkansa nousevissa, kehittyvissä kansantalouksissa elävien ihmisten osalta. He ovat vasta lähestymässä modernia maailmankuvaa, johon aineellinen kulutus ja sen elämälle antama merkitys kuuluvat olennaisena osana.

Meidän tulee luoda uusi hyvinvoinnin tuottamisen ja kulttuurin malli, joka ei enää perustu ekologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestävämmiin käytäntöihin, jotta myös nämä kansakunnat ja ihmiset voivat omaksua ne, kun heidän ongelmansa käyvät ylivoimaisiksi. Tehtävämme on suoritettu vasta, kun nämä vielä jäsentymättömät uudet hyvinvoinnin ja kulttuurin, talouden ja yhteiskunnallisen järjestelmän muodot on otettu laajasti käyttöön, ja elämme maapallomme uusiutuvan biokapasiteetin puitteissa.

IRTIOTTO UUTEEN ELÄMÄÄN

Me tiedämme, että emme voi ihmiskuntana, yhteiskuntina ja yksilöinä jatkaa nykyistä kestämatöntä elämäämme.

Tiedämme myös, ettei kukaan tule meitä "pelastamaan", jos emme sitä itse tee.

Tiedämme, että olemme suuren muutoksen ja murroksen edessä. Muutoksen, joka meidän on välttämättä tehtävä.

Meidän on muutettava elämämme ekologisesti ja sisäisesti kestäväksi, mahdolliseksi.

Nykyinen maailmamme ei ole mahdollinen

Nykyinen maailmamme ja elämäntapamme eivät ole enää mahdollisia, sillä elämme yli luonnon kestäkyvyn. Lähestymme myös aikoja, jolloin elämäntapamme menee yli inhimillisen kestäkykymme, sillä

- ekologinen kestättömyys kulutuksessa ja tuotannossa,
- eriarvoistava ja epätasa-arvoinen talousjärjestelmä,
- lamaantunut ja talouden ohjauksessa oleva poliittinen järjestelmä,
- velkaantuva ja rapistuva hyvinvointivaltiomme ja
- jatkuvasti kasvavat psyykkiset ongelmat, etenkin nuorten parissa

ovat tekemässä maailmastamme ja elämästämme todella haasteellista.

Lähestymme aikaa, jolloin elämästä tulee kamppailua niukentuvien resurssien puristuksessa ja muuttuu jokapäiväiseksi selviytymistaisteluksi.

Emme tule selviytymään edessämme olevasta taistelusta, jos vain vastustamme nykyistä järjestelmää ja vaadimme siltä toimenpiteitä, että se huolehtisi meistä ja tarpeistamme vaikka sitten velaksi ja tulevien sukupolvien tulevaisuudesta tinkien. Ei, meidän tulee nyt toimia itse omassa elämässämme tavalla, joka vie meitä kohti mahdollista ja kestäväää maailmaa. Tämä ajaa alas nykyisen kapitalistisen järjestelmän ja luo sen tilalle uuden, kestävämmän, ihmisten ja muun luonnon hyvinvoinnin

turvaavan tavan järjestää elämämme ja yhteiskuntamme. Gandhin sanoin: Me olemme se muutos, jota maailmamme tarvitsee.

Tilanne Suomessa on useimmilla meistä, vaikka ei kaikilla, edelleen todella hyvä, jos vertaamme sitä muuhun maailmaan ja Eurooppaan. Meillä olisi vielä aikaa ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin nykyisen järjestelmämme sisällä. En kuitenkaan usko, että nykyinen kapitalistinen taloudellinen, poliittinen ja yhteiskunnallinen järjestelmämme pystyy muuttumaan ja muuttamaan omaa sisäistä todellisuuttaan ja logiikkaansa tarvittavassa määrin.

Muutos kohti mahdollista maailmaa toteutuu, kun yhä useampi meistä tekee tietoisien valinnan ja alamme muuttaa omaa elämäämme mahdolliseksi. Kysymys on valinnoista, jotka vain sinä itse voit tehdä.

Jos emme nopeasti muuta nykyistä kulutuskeskeistä elämäntapaamme ja maailmaamme, jotka eivät ole kestäviä, ajaudumme todellisiin vaikeuksiin. Meidän tulee ymmärtää, että vain muuttamalla suuntaa ja nopeasti, voimme välttyä ajautumasta kaikkien sotaan kaikkia vastaan luonnonvarojen käydessä niukemmiksi. Ymmärtää, että ilman suunnanmuutosta elinolosuhteet maapallolla huononevat ja elinmahdollisuudet kutistuvat merkittävästi ja johtavat kamppailuun eloonjäämisestä.

Meidän on nyt luotava uusi maailma tietoisuudestamme käsin. Me emme muuta tai korjaa nykyistä, vaan luomme

uuden elämäntavan, yhteiskunnan ja maailman, jotka eivät ole enää ristiriidassa itsemme ja maapallon kanssa.

Meidän on oltava esimerkkinä, että muutos on mahdollinen. Se miten elämme omaa elämäämme ja toimimme maailmassa, on poliittinen voimamme ja uuden ajan toteuttamista parhaimmillaan.

On luotava perusteltua näkemystä, että uuden ajan tarjoama vaihtoehto on todellinen ja toteutettavissa, ja rohkaistava muita tulemaan mukaan uuteen aikaan.

Me tunnustamme, että ”me teemme kuolemaa”. Tulevaisuutemme on uhattuna tuhotessamme luonnon ekosysteemejä, joista olemme itse riippuvaisia. Me tunnistamme, että nykyinen elämäntapamme ja luomamme rakenteet ovat aiheuttamassa tämän tuhon. Ymmärrämme, että emme voi ratkaista aikamme ongelmia nykyisistä rakenteista ja elämäntavastamme käsin.

Tiedostamme selkeästi, että nykyiset todellisuus-, ihmis- ja minäkäsityksemme ovat juurisyy ongelmiimme. Näemme, että uudeksi ajaksi kutsumamme uusi evolutiivinen vaihe ihmisen kehityksessä, tarjoaa ratkaisun avaimet selviytymisellemme. Uusi maailma syntyy, kun teemme siitä totta omassa arjessamme ja yhteiskunnallisessa todellisuudessa.

Nyt on tehtävä elämäntapavalintoja

Elämäntapavalinnat, joita nyt tarvitsemme, tarkoittavat mm.

- oman elämämme tekemistä mahdollisimman kestäväksi ja vastuulliseksi aineellisen kulutuksemme merkittävällä alentamisella, ekologisen rasituksemme pienentämiseksi ja näin myös ilmastonmuutoksen hidastamiseksi,
- yhteiskunnallisten hyvinvointipalvelujen käytön välttämistä, jotta emme rasittaisi hyvinvointivaltion niukoiksi käyviä resursseja yli oman välttämättömän tarpeemme,
- elämäntapamme muuttamista henkilökohtaista terveyttämme ja hyvinvointiamme luovaksi ja ylläpitäväksi, ravinto- ja liikuntatottumuksiamme sekä sosiaalista elämäämme tervehdyttämällä, jotka myös vähentävät yhteiskunnallista rasitustamme ja
- työn, vapaa-ajan ja sosiaalisen kanssakäymisemme ja vaikuttamisemme muuttamista yhdeksi ja samaksi mielekkääksi ”olemiseksi ja tekemiseksi”, jolla voimme ilmaista ja toteuttaa itseämme luonnollisesti ja meille luontaisella tavalla, usein tämä tarkoittaa palkkatyön vähentämistä, minkä aineellisen kulutuksemme väheneminen mahdollistaa.

Uusi aika on valintoja, jotka kuka tahansa meistä voi itse tehdä ja vaikka heti omassa elämässään. Kysymys on valinnoista ja tahdosta niiden toteuttamiseksi.

Tarvitsemme sisäistä ja ulkoista muutosta

Oman elämämme muuttaminen ei useinkaan ole helppoa hyvistä aikomuksista ja tahdostamme huolimatta. Olemme niin tottuneet ja jumiutuneet nykyiseen elämäntapaamme, että vaikka tiedämme sen olevan kestävämmällä perustalla, ja jopa omaa terveyttämme ja hyvinvointiamme uhkaava, niin jatkamme sen toteuttamista, vaikka väkisin. Siksi tarvitsemme vapautumista nykyisyyttä ylläpitävistä uskomuksista.

Tämä vapautuminen tapahtuu sisällämme, omissa todellisuudessamme ja siinä kuinka näemme itsemme, toisemme ja ympäröivän yhteiskunnan ja maailman. Se tarkoittaa hiljentymistä ja itsemme vapauttamista siitä yhden mahdollisen maailman unestamme, jossa olemme tottuneet elämään, ja johon olemme niin samastuneet. Vapautumista käsityksestä, että nykyinen länsimainen elämäntapa on ainoa mahdollinen tapa elää hyvää elämää.

Sisäinen vapautumisemme ei ole erillinen oman elämäntapamme muuttamisesta kestäväksi. Juuri purkamalla elämäntapaamme ylläpitäviä uskomuksiamme voimme nähdä ja kohdata ne asiat, jotka ovat estäneet meitä muuttamasta omaa elämäämme.

Kun teemme valintoja elämässämme ja alamme toteuttaa niitä, ne aiheuttavat usein meissä luonnollista vastarintaa ja muutoshaluttomuutta. Tuo on juuri se hetki, jolloin meidän tulee hiljentyä tarkastelemaan, mistä tämä muutosvastarinta kumpuaa, kohdata se silmästä silmään.

Elämäntapaamme muuttavat valinnat ovat sisäisen muutoksemme välineitä ja koetinkiviä.

Me tarvitsemme molemmat. Tarvitsemme vapautumisen uskomuksistamme, joka muuttaa sisäisen todellisuutemme, ja elämäntapamuutoksen, joka muuttaa ulkoisen todellisuutemme ja elämämme.

Nämä molemmat muutosprosessit yhdessä toistemme kanssa, tulevat aikanaan tekemään myös yhteiskunnallisen ja taloudellisen järjestelmän muutoksen ja murroksen uuteen aikaan. Tässä prosessissa valta ei vaihdu toisen järjestelmän valtaan, vaan siitä tulee meidän itsemme vallassa ja hallinnassa olevaa valtaa.

Muutos ei ole nopea, mutta toteutuessaan riittävässä määrin elämässämme, se toteutuu varmasti.

Uuteen elämään uudelta perustalta

Rajaton aineellinen talouskasvu rajallisella maapallollamme ei ole mahdollista. Tämä on totuus, joka meidän tulee ymmärtää, ja sen jälkeen aloittaa tämän talouskasvupakon ja -kasvun purkaminen.

Talouskasvun purkamisessa ja sen onnistuneessa toteuttamisessa on olennaista, että se perustuu uusille arvoille, joita ovat mm. ekologinen, sosiaalinen ja taloudellinen kestävyys, hyvä elämä kaikille ja vapaa ihmisyys. Se mahdollistuu vain näiden uusien arvojemme kautta ja avulla. Ne luovat meille uuden, kasvuttomaan talouteen ja elämämyönteisyyteen perustuvan

maailmankuvan, joka puolestaan muuttaa käyttäytymistämme ja elämämme valintoja näiden uusien arvojemme mukaisiksi.

Uusi maailmankuva ja sen perustana olevat uudet arvot syntyvät uudesta todellisuuskäsityksestä, joka ei ole enää mekanistinen ja materialistinen, vaan orgaaninen, elämä- ja evoluutiokeskeinen. Uusi todellisuuskäsityksemme luo meille uuden tavan havainnoida, nähdä ja tulkita ympäröivää maailmaamme ja todellisuuttamme. Se luo uuden ns. elämän paradigman, joka luo uudet arvot ja uuden maailmankuvan, sekä muuttaa käyttäytymisemme. Nämä yhdessä luovat edellytykset kasvuttomalle ja kestäväälle taloudelle ja nykyisen talouskasvupakon purkamiselle.

Kasvun purkaminen ja elämämme, taloutemme ja yhteiskuntiemme saattaminen kestäviksi, eivät tule onnistumaan ilman tätä uutta paradigmaa. Vain me itse voimme muuttaa omaa todellisuuskäsitystämme ja omaa käyttäytymistämme.

Maailma muuttuu, kun me muutumme. Maailma ei muutu, jos me emme itse muutu. Tämä on toinen totuus, joka meidän on hyväksyttävä ”rajaton aineellinen kasvu ei ole mahdollista rajallisella maapallollamme” -totuuden lisäksi.

Jotta pystyisimme toimimaan merkittävästi uudella tavalla, vaatii se meiltä siis todellisuuskäsityksemme muutosta. Me emme muuta käyttäytymistämme, jos

emme muuta sitä, miten ja millaisena maailmamme näemme.

Otetaan muutama esimerkki:

Jos näemme maapallon olevan vain ”kasa kuollutta kiveä”, joka matkaa halki elottoman maailmankaikkeuden ilman sen suurempaa tarkoitusta, ja jonka luonnonvarat ovat vain meitä varten olemassa, niin luonnon hyödyntäminen ”loppuun asti” oman lyhyen tähtäimen hyvinvointimme vuoksi, on ymmärrettävää ja hyväksyttävää.

Mutta jos näemme maapallomme elävänä, maailmankaikkeuden ihmeellisenä ihmisten, eläinten ja muun elonkehon muodostamana ekosysteeminä, jossa oma hyvinvointimme on riippuvainen tämän kokonaisuuden hyvinvoinnista, niin silloin on oman etumme mukaista ja luonnollista suojella tätä kokonaisuutta ja elää sen luomissa rajoissa kestäväällä tavalla.

Tai jos näemme, että oman elämämme tarkoitus on tuottaa itsellemme yhä enemmän rahaa, tavaraa, mainetta, nautintoa ja hyvää elämää, niin itsekeskeisyys ja oman itsemme palvominen ja etujemme puolustaminen jatkuvan kasvun ja kehityksen avulla, on luonnollista ja järkevää toimintaa.

Mutta jos näemme itsemme ja elämämme osana elämän luonnollista kiertokulkua ja elämän ekosysteemiä, niin on luonnollista ja merkitystä antavaa elää ekologisesti kestävästi ja vastuullisesti.

Kun vaihdamme todellisuuskäsityksemme itsekeskeisyydestä ja oman itsemme edusta elämäkeskeisyyteen ja elämän etuun, silloin myös oma käyttäytymisemme ja elämäntapamme muuttuvat tätä uutta todellisuuskäsitystämme vastaavaksi. Toki meidän tulisi elää ekologisesti kestävästi ja vastuullisesti, vaikka emme muuttaisikaan todellisuuskäsitystämme, mutta silloin se täytyisi tehdä pakolla ja vasten omaa ”totuuttamme”. Ja niinhän emme tee.

Meidän tulee elää uudella tavalla ja saada tästä uudesta elämäntavastamme yleisesti hyväksytty tapa elää. Silloin maailma muuttuu, ei heti eikä nopeasti, mutta varmasti ja pysyvällä tavalla. Ja tämän perustaksi tarvitsemme uuden elämäkeskeisen perustan, jota kutsumme uudeksi ajaksi.

Nykyiset pyrkimyksemme ratkaista elämäntapamme luomia ongelmia, eivät ole riittäviä. Ne eivät kyseenalaista elämäntapaamme ja sitä ylläpitäviä taloudellisia, sosiaalisia ja poliittisia järjestelmiä. Tarvitsemme uuden tavan järjestää yhteiskuntamme.

Palaaminen aiempien maailmankuvien tarjoamiin ratkaisuihin ei ole mahdollista, koska juuri niiden kyvyttömyys ratkaista vallinneissa elinolosuhteissa syntyneitä haasteita, loi uuden laajemmalle tietoisuudelle perustuvan maailmankuvan niitä ratkaisemaan. Siksi on mentävä eteenpäin.

Nykyinen elämäntapamme, joka perustuu moderniin ja postmoderniin maailmankuvaan ja niiden perustana

olevaan mekanistiseen, materialistiseen ja humanistiseen todellisuuskäsitykseen, uhkaa omaa ja maapallomme terveyttä ja elinvoimaisuutta tavalla, jota emme voi ratkaista tämän nykyisen elämäntapamme puitteissa. Tarvitsemme uuden elämäntavan, jolla on uusi perusta, uusi luonnollinen todellisuus- ja ihmiskäsitys, elämäkeskeiset arvot ja maailmankuvat.

Uusien elämäntapavalintojemme lisäksi tarvitsemme myös yhteiskunnallisia toimia ja uusia oikeuksia.

Tarvitsemme uuden kansalaisyhteiskunnan, oikeuden kieltäytyä merkityksettömästä ja haitallisesta työstä, ja oikeuden tehdä merkityksellistä työtä ja/tai kansalaistyötä esimerkiksi kansalaispalkan avulla.

Meidän tulee kieltäytyä tukemasta nykyistä poliittista ja taloudellista järjestelmäämme ja jättää äänestämättä näennäisdemokraattisissa vaaleissa, ja tehdä siitä poliittinen muutosvoima luomalla kansalaisaktiivisuutta ja vaikuttamista.

Meidän tulee tehdä nykyisestä kestävämmästä, vastuuttomasta ja näköalattomasta, eriarvoisuuteen ja taloudellisen ja poliittisen eliitin valtaan perustuvasta maailman mallista vapautumisesta uusi ”todellisuuden harjoittamisen” muoto.

Meidän tulee tehdä elämäkeskeisestä ja uutta luovasta yhteisöllisyydestä uusi kulttuurinen ja sosiaalinen kontekstimme, jonka kautta luomme uutta aikaa ja maailmaa todeksi arjessamme.

Meidän tulee saattaa yleiseen tietoisuuteen, että vaihtoehtoinen näkemys on olemassa, ja kertoa, kuinka yhteiskunta, demokratia ja talous voidaan järjestää uudestaan elämäkeskeisesti kestäväksi ja vastuulliseksi maailman malliksi.

Me voimme muuttaa nykyisen elämämme elämäksi, joka tuottaa meille ja muille aitoa elämäiloa ja tulevaisuuden uskoa, sekä omaan elämäämme mielekkyyttä ja merkityksellisyyttä. Voimme muuttaa elämämme uutta luovaksi uuden ajan muutosvoimaksi.

Äänestämättä jättämisestä poliittinen voimamme

Onko todellinen ongelmamme, että julkinen sektorimme velkaantuu, taloutemme ei kasva ja hyvinvointivaltiomme kurjistuu eikä pysty kohta enää vastaamaan sille asetettuihin toiveisiin?

Onko todellinen ongelmamme, että emme pysty enää kuluttamaan niin paljon kuin menneinä vuosina ja joudumme tyytymään vähempään?

Onko ratkaisu näihin ongelmiimme talouden elvyttäminen velaksi, julkisen talouden säästöpolitiikka, palkkojen alentaminen vai verojen ja maksujen korottaminen?

Vai onko ratkaisu näihin ongelmiimme, että jatkamme kulutustamme velaksi ja uskomme talouskasvun jatkuvan ja korjaavan kaikki ongelmamme?

En usko.

Todellinen ongelmamme on, että kaikki ongelmamme ja niiden ratkaisuyrityksemme tapahtuvat nyt ns. ”yhden mahdollisen maailman” todellisuudessa, että kuluttaminen ja sen luoma talouskasvu ovat kaikkien ongelmien syynä ja myös ratkaisuna.

Talouskasvu ja aineellinen kuluttaminen ovat uhkaamassa muuttaa ilmastoamme radikaalisti ja tuhlaamassa maapallomme luonnonvarat loppuun asti, muuttaen ne jätteiksi ja tuhoten näin maapallomme elinvoimaisuuden ja monimuotoisuuden. Poliittisen järjestelmämme ainoana tavoitteena tässä yhden mahdollisen maailman mallissa, on luoda talouskasvua ja kuluttamista aina vaan enemmän.

Todellinen ongelmamme on talouskasvu, aineellinen kuluttaminen ja niiden kasvattamiseen keskittynyt poliittinen ja taloudellinen järjestelmä, jota me itse tuemme äänestämällä edustukselliseen demokratiaan kuuluvissa vaaleissa ja aineellisen kuluttamisemme myötä.

Jos oikeasti olemme huolissamme maapallomme elinvoimasta ja monimuotoisuudesta, ja elämämme edellytysten säilyttämisestä myös tuleville sukupolville, niin meidän tulee lopettaa tämän kapitalistisen taloudellisen ja poliittisen järjestelmän tukeminen. Meidän tulee vähentää omaa yli välttämättömän tarpeemme menevää aineellista kuluttamistamme ja pidättäytyä äänestämästä ihmisiä ja puolueita, joiden ainoa tavoite on talouskasvun ja kuluttamisen mahdollisuuksien kasvattaminen entisestään.

Käytännössä kaikki nykyiset puolueet ovat erilaisista poliittisista keinoistaan ja ohjelmistaan huolimatta talouskasvun ja kuluttamisen kasvun asialla. Siksi ainoa looginen johtopäätöksemme on olla äänestämättä.

Nyt moni meistä jättää jo äänestämättä, koska olemme turhautuneet poliitikkojemme kyvyttömyyteen keskittyä tulevaisuutemme kannalta olennaisiin asioihin, ja kykyyn keskittyä vain talouskasvun ja kuluttamisen kasvattamiseen. Usein tämä äänestämättä jättäminen on passiivista jättäytymistä yhteiskunnallisen vaikuttamisen ulkopuolelle, eikä edistä vaihtoehdoisen politiikan syntymistä, jota todella tarvitsemme. Se politiikka keskittyy maapallomme ja oman tulevaisuutemme kannalta olennaisiin asioihin ja etsii ratkaisuja niihin.

Me tarvitsemme nyt käännteistä vallankumousta ja aktiivista passiivisuutta. Meidän tulee muuttaa äänestämättä jättämisemme aktiiviseksi ja vahvaksi kannanotoksi ja voimaksi, joka pakottaa poliittisen järjestelmämme radikaaliin muuttumiseen.

Kun riittävän moni meistä jättää äänestämättä ja äänestysvilkkkaus ja -prosentti putoavat reilusti alle 50:n, niin voimme aidosti esittää vaatimuksia siitä, että edustuksellinen demokraattinen järjestelmämme on menettänyt legitimitteettinsä, eikä sillä ole enää oikeutta edustaa meitä.

Uskon, että tässä tilanteessa syntyy uusia poliittisia liikkeitä, jotka eivät edusta talouskasvuun ja

kuluttamiseen keskittyvää, vaan aitoon ja kestäväan hyvinvointiin ja sen varmistamiseen keskittyvää yhteiskunnallista vaikuttamista ja toimintaa, ja jotka suosivat aktiivisempaa kansalaisvaikuttamista ja suoraa osallistumista yhteiskunnalliseen päätöksentekoon.

Tämän lisäksi meidän tulee luonnollisesti itse elää kestäväällä tavalla ja vähentää omaa aineellista kulutustamme ja luontoon kohdistuvaa rasitustamme ja etsiä keinoja elää entistä vastuullisemmin ja elämästämme vastuuta ottaen.

Meidän tulee nyt tehdä äänestämättä jättämisestämme hyve ja poliittinen voima. Valittamalla ja vastustamalla nykyistä poliittista järjestelmää, mutta silti äänestämällä aina samat puolueet vaihtuvin väliajoin valtaan, emme tule saamaan muuta kuin talouskasvun ja kuluttamisen kasvattamiseen keskittyvää poliittista toimintaa. Ja se ei voi olla tavoittemme, jos aidosti olemme huolissamme tulevaisuudestamme.

Einsteinin mukaan hulluuden määritelmä on ”tehdä asiat toistuvasti samoin ja odottaa erilaisia tuloksia”. Tämä pätee nykyiseen poliittiseen järjestelmäämme. Äänestää toistuvasti samoja puolueita ja odottaa erilaisia tuloksia, on hulluutta.

Emme uskalla luopua yhteiskunnan holhouksesta

Miksi on niin vaikea toimia toisin? Jättää äänestämättä, kieltäytyä velasta ja turhasta kulutuksesta, luoda uutta,

joka haastaa nykyisen, tai elää ekologisesti kestäväällä tavalla? Miksi emme pysty irrottautumaan yhteiskunnan luomista velvollisuuksistamme?

Me pelkäämme yhteiskuntamme hylkäävän meidät, että emme ole enää kunnollisia yhteiskunnan jäseniä. Tämän vuoksi emme uskalla toimia toisin kuin mitä vallitseva yhteiskunta ja sen normit haluavat meidän tekevän. Pelkäämme, että yhteiskunta hylkää meidät ja "tuhoaa" meidät, jos emme toimi sen ehdoilla. Saamme oman arvomme ja itsetuntomme yhteiskunnan kautta, ei siitä, miten itse asiat näemme, vaan miten yhteiskunta asiat näkee.

Olemme luoneet lähes täyden riippuvuuden yhteiskunnasta ja siksi siitä luopuminen edes vähiltä osin tekee tiukkaa. Olemme kuin lapsia, jotka hakevat hyväksyntää vanhemmilta, ja nyt aikuisina haemme sitä yhteiskunnalta.

Kaikki vastustaminen ja nykyisen järjestelmän arvosteleminen ovat kuin teinien kiukuttelua ja uhittelua. Ne purkavat turhautumista ja aggressioita. Lapsella se johtaa lopulta itsenäistymiseen, mutta aikuisina olemme nyt siinä vaiheessa, että meidän pitäisi itsenäistyä yhteiskunnan holhouksesta, lopettaa kiukuttelu ja ottaa elämämme omaan hallintaamme. Myös vastustaminen on tapa kuulua yhteiskuntaan, olla sen jäsen.

Kyse ei ole siitä, että haluaisimme luoda jotakin uutta tai tehdä yhteiskunnasta irtioton, vaan haemme sillä

osallisuutta yhteiskuntaan, haemme kontaktia ja hyväksyntää, vaikkakin siis negaation kautta.

Näin ollen on ymmärrettävää, ettei uusi aika kiinnosta. Uusi aika tarkoittaa juuri tämän yhteiskuntariippuvuutemme ja -suhteemme katkaisua, ja sitä eivät sen kovimmatkaan vastustajat näytä haluavan. He elävät yhteiskunnan vastustamisesta ja saavat siitä voimaa omaan elämäänsä. Osa toki masentuu, mutta ehkä suurin osa saa siitä helpotusta. On saanut purkaa aggressioitaan ja turhautumistaan ja voi sitten jatkaa taas omaa elämäänsä.

Haluamme tulla kuulluksi yhteiskunnassa ja olla siinä osallisia, koska olemme menettäneet yhteyden itseemme, elämään ja luontoon. Olemme korvanneet nämä yhteydet yhteydellä yhteiskuntaan. Ja koska uusi aika tarkoittaa irtiottoa nykyisestä yhteiskunnasta, niin tämä estää tulemasta mukaan uuteen aikaan, koska se tarkoittaisi jotakin uutta, nykyisen ulkopuolella. Ja toisinpäin. Yhteiskunta ei halua, että me irtaudumme siitä, että olemme toisinajattelijoita ja elämme omillamme. Siksi meidät sidotaan taloudellisesti, sosiaalisesti ja lakien voimalla kiinni yhteiskuntaan.

Kyse on siis yhteiskuntariippuvuudestamme. Koemme olevamme osa yhteiskuntaa ja että emme voi elää ilman sitä. Kun tämä riippuvuus häviää vapautemme myötä, niin silloin olemme luonnollinen osa yhteiskuntaa yhdessä muiden kanssa ja elämme elämäämme itsenäisesti, emmekä yhteiskunnan kautta.

Sama asia on itsemme kanssa. Kun pääsemme irti luodusta omakuvastamme ja uskomuksista, niin ei se elämä silloinkaan lopu. Alamme elää siinä mitä on, sellaisena kuin todellisuus on, ja toimimme tästä uudesta "asemasta" käsin. Näin on myös, kun yhteiskuntariippuvuutemme häviää. Elämme niissä puitteissa mitä yhteiskunnassa vallitsee, mutta emme sido itseämme henkisesti, taloudellisesti tai sosiaalisesti siihen kiinni yhtään sen enempää kuin on tarpeellista. Silloin elämämme on pääasiassa eikä selviytyminen yhteiskunnassa.

Riippuvuutemme purku ei siis tarkoita yhteiskunnan kieltämistä tai sitä vastaan asettumisesta, vaan että yhteiskunta ei ole minkä kautta elämäämme määrittämme. Ilman nykyistä yhteiskuntaa emme luonnollisestikaan voi elää, mutta voimme elää ilman riippuvuutta siihen.

Oikeus luopua epäeettisestä työstä

Vakaumuksellisesta uskonnollisesta tai eettisestä syystä on aiemmin voinut kieltäytyä aseellisesta palveluksesta armeijassa ja suorittaa se muulla tavalla. Eikö samalla tavalla nyt tulisi olla mahdollisuus eettisestä syystä kieltäytyä esimerkiksi merkityksettömästä palkka- tai muusta ansiotyöstä? Sen avulla tuetaan ja luodaan yhä kasvavaa taloudellista ja sosiaalista eriarvoisuutta ja luontoa ja elinmahdollisuuksiamme uhkaavaa kapitalistista taloudellista, sosiaalista ja poliittista järjestelmää. Tehdä sen sijaan jotakin sellaista, mikä päinvastoin luo merkitystä ja arvokkuutta elämäämme, ja

tavalla, joka ei ole ristiriidassa muun elämän ja ihmisten kanssa? Kyllä.

Kansalaisvelvollisuutemme ei voi olla tehdä elämästämme kestäväntöntä ja vastuutonta ja olla mukana tuhoamassa maapallomme elinvoimaa ja monimuotoisuutta, joka uhkaa lastemme tulevaisuutta. Vai voiko?

Ei. Me tarvitsemme aitoja mahdollisuuksia tehdä merkityksellistä työtä paremman, kestävämmän ja vastuullisemman elämän ja huomisen eteen. Tällä hetkellä mikä on todella arvokasta hyvän elämän ja tulevaisuuden näkökulmasta, on monesti arvoitonta eli siitä ei olla valmiita maksamaan tai ei anneta sille muutakaan arvostusta. Siksi esimerkiksi perustulo antaisi taloudellisen mahdollisuuden hyvän tekemiseen. Perustulo olisi korvausta luopumisesta turhasta aineellisesta kulutuksesta ja korvausta hyvän tekemisestä.

Uuden elämäntavan ja yhteiskunnan luominen on mahdollista. Me voimme muuttua, muuttaa omaa todellisuuden, elämän ja maailman näkemistämme ja tehdä tämän avulla elämäntapamuutoksen omassa elämässämme ja järjestelmämuutoksen yhteiskunnassamme. Tämä edellyttää **tietoisuuden evoluution** hyväksymistä, että me kehitymme ihmisinä ja elämän osallisina elämän evolutiivisessa prosessissa.

Meidän omat elämänvalintamme ja tekemme luovat sen maailman, jossa elämme ja tekojemme ja valintojemme kautta maailma muuttuu, kunhan tarpeeksi moni meistä

osallistuu näihin tekoihin. Tämä edellyttää **tietoisien evoluution** ymmärtämistä, että me itse voimme vaikuttaa evoluution etenemiseen sen osallisina.

Kun luovumme nykyisestä todellisuuttamme määrittävästä todellisuus- ja ihmiskäsityksestä ja elämäntavasta, niin sen tilalle syntyy uusia sisältöjä ja toimintaa, jotka korvaavat aiempaan elämäntapaan kuuluneet sisällöt. Uudet elämänsisällöt syntyvät luonnollisesta suhteestamme omaan itseemme, toisiimme, luontoon ja maailmaan.

Elämäntapamuutoksen tekeminen luo meille uusia arvoja ja uuden maailmankuvan, jotka antavat näille muutoksille hyväksynnän ja tekevät uudesta elämäntavastamme luonnollista ja mielekästä.

Uudet arvot, maailmankuva ja elämäntapa hajottavat nykyistä maailmaamme määrittävät rakenteet ja järjestelmät, koska ne menettävät aiemmin nauttimansa tuen ja luovat uudet, yhteistä elämäämme määrittävät käytänteet ja mallit näiden tilalle.

TARVITSEMME HERÄÄMISTÄ TODELLISUUTEEN

Todellisuuden näkeminen sellaisenaan hävittää erillisyyden kokemuksemme ja vapauttaa meidät nykyisestä elämäntapariippuvuudestamme.

Meidän tulee herätä todellisuuteen tiedollisesti ajatusten, kokemuksellisesti tunteiden, fyysisesti kehon ja tietoisesti tietoisuuden tasolla.

Meidän tulee ymmärtää, kokea, tuntea ja tiedostaa, että olemme yhtä elämän kanssa.

Näkökulman vaihtaminen itsestä elämään

Niin kauan kuin on pienikin usko siihen, että voimme itse löytää ratkaisut itsemme aiheuttamiin ongelmiin, että on jokin sitten kun -ratkaisu, joka tulee ensin löytää, niin olemme jumissa niin yksilöinä kuin yhteiskuntinakin. Kun uskomme, että itse tiedämme paremmin kuin elämä, mitä nyt pitää tehdä, niin olemme jumissa itsessämme ja ongelmisamme. Nykyiset haasteemme ja ratkaisut, joita emme löydä, kulminoituvat tähän uskoon itsestä itsemme luomien ongelmien ratkaisuna.

Kuvittelemme itsemme olevan ratkaisu, koska joskus tekemämme ratkaisut osuvat yksiin todellisuuden ja sen mitä tapahtuu kanssa, ja siksi luulemme itse tehneemme tämän ratkaisun. Mutta tämä on vain näennäistä ja harhaluulo.

Kun kuuntelemme elämää ja elämme siinä mitä on, niin silloin tiedämme ja tiedostamme sen mitä pitää tehdä. Itsen näennäinen vapaa tahto muuttuu elämän tahdoksi, joka me olemme. Elämää ei tarvitse, eikä voi hallita, mutta elämä on hallittua.

Suuri este tässä näkökulman vaihtamisessa itsestä elämään on, että uskomme tämän itsen olevan ihan oikeasti olemassa muutenkin kuin ajatuksena. Itse, erillinen luotu omakuvamme, ja siihen kytkemämme asiat, tavarat ja roolit, ovat kokoelma ajatuksia, kuinka nämä ovat osa meitä ja identiteettiämme, että ne luovat turvaa

itsellemme, koska ovat meidän omia. Mutta nämä kaikki ovat vain ajatuksia.

Kun näemme itsen ja kaiken siihen liittyvän omimisen vain ajatuksena, niin silloin voimme tiedostaa sen mitä todella tarvitsemme hyvään ja mielekkääseen elämään. Kaikki se mitä olemme tarvinneet identiteettimme ja itsemme paapomiseen ja turvaamiseen, jää pois turhana, ja elämämme keskittyy siihen mikä oikeasti on oleellista ja luonnollista hyvän elämän tarvitsemaa. Se on todella paljon vähemmän aineellista kulutusta. Siksi hyvä ja mielekäs elämä ilman luotua omakuvaa, itseä, on ekologista ja sitä mitä nyt tarvitsemme.

Kun näkökulma elämään vaihtuu itsestä elämään, niin silloin jää myös paljon energiaa ja aikaa muuhun kuin itsestä huolehtimiseen, ja yleensä se suuntautuu muualle maailmaan ja ihmisiin ja heidän hyvinvointinsa edestä toimimiseen. Se on myös se mitä nyt tarvitsemme.

Me kuvittelemme myös luonnollisesti, että heräämme itsemme takia todellisuuteen, että saamme jotakin enemmän itsellemme ja elämästämme tulee jotenkin enemmän omaamme. Ei tule. Kun heräämme todellisuuteen, kun oivallamme uuden elämän näkökulman, niin heräämme pois itsestä, pois ajatuksesta itsestä. Elämästämme ei tule enemmän omaa, vaan meistä tulee elämää, joka tuntuu luonnollisesti omalta.

Me heräämme todellisuuteen muiden vuoksi, elämän, maailman, toistemme vuoksi. Tai kuten on osuvasti

sanottu: me emme pääse eroon egostamme itsemme vuoksi, vaan maailma pääsee eroon meidän egostamme. Se on parasta mitä meillä on tarjota elämälle, toisillemme ja maailmalle.

Erillisyyks on luonut elämäntapamme

Meidän on päästävä irti kokemastamme ja uskomastamme erillisyydestä. Meidän on asetettava itsemme ihmiskuntana maapallomme ja ihmisyytemme asettamiin luonnollisiin, eettisiin ja kestäviin rajoihin. Tämä on mahdollista, kun menemme eteenpäin omassa tietoisuuden kehityksessämme, ja luomme tietoisesti uuden kestävä ja vastuullisen elämäntavan ja alamme elää sitä todeksi, tässä ja nyt. Nyt ei ole aikaa haaveilulle, vaan nyt on aika toimia.

Yksin emme tätä kuitenkaan pysty tekemään. Yhdessä voimme päästä sinne, missä kukaan ei ole vielä ollut. Tulevaisuuteen, joka on kestävä ja mahdollinen.

Nyt emme lähde matkalle Tiibetiin etsimään idän uskontojen mystiikkaa ja salaisuuksia, emmekä pyhiinvaellusretkelle Intian luostareihin. Me emme meditoi itseämme uusiin ulottuvuuksiin, vaan siihen mitä on ja on mahdollista olla, todellisuuteen. Me emme keskity siihen mitä on joskus ollut, vaan siihen mitä on nyt ja voisi olla. Me keskitymme siihen mikä meitä yhdistää, ei siihen mikä meitä erottaa.

Kun pohdimme miksi emme laajassa mitassa halua tehdä elämäntapaamme muutoksia ja vähentää esimerkiksi tarpeetonta ylikulutustamme, niin kyse ei ole siitä, ettemmekö niin ehkä haluaisikin tehdä, mutta jokin estää meitä niin tekemästä. Syynä on, että nykyisessä elämäntavassamme on kyse vakavasta kulttuurisesti opitusta ja siihen kasvatetusta yksilökohtaisesta ja myös kulttuurisesta riippuvuudesta, jota koko nykyinen elämäntapamme ja sitä tukevat taloudelliset ja yhteiskunnalliset järjestelmät vielä tukevat, ja joka vaatii oman lähes päivittäisen ”annoksensa”. Muuten saamme erilaisia vieroitusoireita ja niitä emme halua tai osaa käsitellä.

Tämä riippuvuutemme estää kaikkien sellaisten elämäntapamuutostemme tekemisen, jotka estäisivät päivittäisen annoksen saamisen. Tarvitsemme shoppailua, pikamuotia, aina uusimmat tekniset vempaimet, viihdettä, matkustamista ja tietenkin myös päihteitä. Mitä vaan, jotta saamme tämän addiktiomme tyydytettyä.

Meidän ei tule taistella elämäntapamme luomia riippuvuuksia vastaan ja pyrkiä pääsemään niistä eroon, vaan ymmärtää, että ne ovat syntyneet kadotettuamme luonnollisen yhteytemme itseemme ja elämään. Kaikenlainen omaksi ottaminen, velaksi eläminen ja itsemme viihdyttäminen ovat vain pakoa todellisuudesta. Jota emme kestä ripustautuessamme uskomuksiemme luomaan illuusioon elämästä, jota pitää hallita, ja jonka voimme menettää.

Kuluttaminen, viihde ja päihteet ovat vain osa elämäntapa-addiktiomme ilmentymistä. Se voi ilmentyä myös fanaattisena suhtautumisena uskontoon, ideologioihin, henkisyteen, tarpeena saada koko ajan uusia kokemuksia ja elämyksiä, pakonomaisena suorittamisena urheilussa, työelämässä, vapaa-ajalla jne. Mikä tahansa käy, joka pitää tämän addiktiomme tyytyväisenä.

Me yritämme tällä hetkellä ratkaista aikamme ongelmia, mutta emme siinä onnistu, koska emme ole vielä tunnistaneeet ja tunnustaneet ongelmiamme todellista syytä. Nykyinen aineelliseen kulutukseen, rahaan, menestykseen, kilpailuun yms. perustuva elämäntapamme on addiktio, joka on nyt uhkaamassa ihmiskuntamme elämää ja tulevaisuutta. Aivan kuten se tuhoaa huumeiden käyttäjien elämän.

Uuden ajan todellisuustietoisuus, elämäkeskeisyys ja -myönteisyys, luonnollinen ja tietoinen todellisuus- ja ihmiskäsitys, evolutiivinen ja holistinen maailmankuva, elämäyhteisyys, elämä siinä mitä on, ovat kaikki tapoja kuvata sitä todellisuutta, jossa erillisyytemme kokemus on vaihtunut yhteydeksi elämään ja tavalla, jossa koemme olevamme tämä elämä itse.

Näkökulmamme siihen mikä muodostaa kokemuksemme ja tulkintamme elämästä ja todellisuudesta, vaihtuu uudelle tasolle ja antaa uuden kokemuksen ja tulkinnan maailmasta. Kokemuksen ja tulkinnan, jotka eivät enää ole ristiriidassa oman itsemme, toistemme, luonnon ja

maailman kanssa. Löydämme tavan elää, joka on ekologisesti kestävä, sosiaalisesti vastuullinen, psykologisesti mahdollinen, fyysisesti terveellinen, ja jolta pohjalta sitten luomme sen uuden maailman, joka tätä uutta elämänsuhdetta ja -tapaa ylläpitää ja vahvistaa.

Kulutus yli perustarpeidemme, kuten ruoka, suoja, ystävät ja mielekästä tekemistä, eivät ole luonnollinen tarpeemme, vaan syntyvät erillisyyden ja erityisyyden kokemuksestamme. Me emme pysty luopumaan nykyisestä kulutuksesta perustavasta elämäntavastamme, jos emme luovu erillisyydestämme ja erityisyydestämme. Nämä ovat vain luotuja, opittuja ja omaksuttuja uskomuksia, joita sellaisiksi emme näe.

Kun näemme niiden olevan vain luotuja uskomuksia ja oivallamme uuden elämäkeskeisen yhteyden itseemme, niin ylimääräinen ja turha kulutus supistuvat itsestään. Osana elämää emme sitä enää tarvitse. Ne ovat enemmänkin vain huolenpitoa, työtä ja vaivaa aiheuttavaa "painolastia", josta haluamme eroon. Elämä ja sen kokeminen sellaisenaan riittää tekemään meidät onnellisiksi ja tyytyväisiksi elämäämme, jota nyt olemme turhaan etsineet kulutuksestamme.

Koska erillisyydet ja erityisyydet ovat vain luotuja uskomuksia, ei niiden synnyttämä kulutus luo elämäämme todellista elämäniloa, vaan ylläpitää tyhjyyden tunnetta, jota sitten pyrimme poistamaan kulutuksella.

Kulutus on addiktio, jolla yritämme täyttää tätä tyhjyyttä sisällämme, kuten muillakin riippuvuuksillamme. Kokemamme tyhjyys on syntynyt, kun olemme kadottaneet yhteyden todellisuuteen, elämään, todelliseen itseemme. Ratkaisu ei löydy ulkopuoleltamme, mutta ei myöskään sisältämme, vaan sen oivaltamisesta, että me olemme yhtä elämän kanssa, että emme tarvitse erillisyyttä ja erityisyyttä ollaksemme olemassa.

Tämän oivaltaminen täyttää kokemamme tyhjyyden ja antaa meille elämän, joka on yksi ja kokonainen. Elämän, jota emme enää jaa omaksi ja muiden elämäksi, elämän, jota ei tarvitse puolustaa muita vastaan tai kilpailla siitä muiden kanssa. Elämän, jossa "se mitä on" riittää ja antaa meille kaiken mitä tarvitsemme hyvään ja mielekkääseen elämään, elämään, jossa tyhjyys on vaihtunut elämän täyteydeksi ja erillisyyksiksi yhteisyydeksi kaiken elämän kanssa.

Koska kulutus perustuu luotuihin uskomuksiin, ei tyhjyys siitä täyty, vaan tarvitsemme koko ajan yhä enemmän ja enemmän kulutusta. Kysymys on riippuvuudesta, jota erillisyytemme ja erityisyytemme luovat, eikä siitä pysty siis luopumaan, ellemmme näe näitä uskomuksiamme vain uskomuksiksi ja vaihda elämämme näkökulmaa itsestä ja kulutuksesta elämään.

Todellisuus vapauttaa meidät elämään

Perimmäinen elämäntapa-addiktioimme syy on siis erillisyyks. Kokemus ja tunne siitä, että olemme erillisiä

muista ihmisistä ja luonnosta, että meidän pitää puolustaa itseämme ja turvata omaamme, jonka tämä erillisyyden kokemuksemme on meille luonut. Vasta kun ymmärrämme tämän addiktiomme todellisen syyn ja sen, miten se ilmenee, voimme päästä irti tästä riippuvuudestamme.

Tämä erillisyytemme, kokemus siitä, ilmenee sitten elämässämme tyhjyyden tunteena. Tunteena, että se mitä on, ei riitä, että jotakin puuttuu. Tarvitsemme koko ajan jotakin lisää, enemmän, erilaista, uutta, jotta tämä sisällämme oleva, monesti tiedostamaton, tyhjiys täytyisi ja toisi tyytyväisyyttä ja onnellisuutta elämäämme. Näin ei kuitenkaan yleensä tapahdu kuin hetkeksi, sitten tyhjyyden tunne palaa.

Pyrkimyksemme poistaa tyhjyyden tunnettamme, luo sitten kaikki eri elämäntapa-addiktiomme ilmentymät: tarpeettoman ylikulutuksen, elämysten saalistamisen, fanaattisuuden ja suorittamisen ilmentymät sekä päihteiden käytön.

Erillisyyden kokemuksemme ja uskomuksemme johtavat myös kilpailuun toistemme kanssa, koska koemme tarpeen puolustaa omaamme ja sitä mitä meillä on tai mitä haluamme. Toiset pärjäävät tässä "itsepuolustustaistelussa" paremmin ja toiset huonommin. Tämä johtaa sosiaaliseen ja taloudelliseen eriarvoisuuteen, joka sitten vielä kärjistää tätä kamppailua toistemme kanssa ja johtaa vallankäyttöön, väkivaltaan ja luonnon tuhoamiseen. Ja jatkuessaan globaaliin

resurssisotaan ja taisteluun vähenevistä luonnonvaroista, joka lopulta voi johtaa jopa ihmiskuntamme sukupuuttoon.

Vasta kun oivallamme, että emme ole erillisiä muusta elämästä, emmekä ole erityisiä verrattuna muihin ja muuhun elämään, pystymme luopumaan jatkuvasta ja lisääntyvästä kulutuksesta, jota emme enää tarvitse yli perustarpeidemme tyydyttämisen.

Kun erillisyytemme "ratkaistaan", niin koko tämä ketju pyrkimyksestä poistaa tyhjyyden tunnettamme elämäntapa-addiktioidemme avulla ihmiskunnan mahdolliseen sukupuuttoon asti katkeaa, muuttuu ja tervehtyy. Kun emme koe olevamme erillisiä toisistamme, luonnosta ja elämästä, vaan ymmärrämme ja tunnemme vahvan yhteenkuuluvuuden tunteen kaiken elämän kanssa, niin silloin se mitä on riittä, mitään ei puutu ja kaikki on hyvin. Tämä hävittää tarpeemme elämäntapa-addiktiolle sen moninaisissa ilmentymistavoissaan, tarpeen eriarvoisuudelle, vallankäytölle, väkivallalle ja luonnonvarojen ylikulutukselle.

Nyt kierrämme kehää ja ihmettelemme, kun emme pääse mihinkään ratkaisuun. Emme osaa, halua tai pysty tuota erillisyyttämme kohtaamaan ja näkemään sen vaikutuksia.

Me emme voi vapautua erillisyydestämme siitä itsestään käsin, vaan todellisuuden näkeminen sellaisenaan hävittää erillisyyden kokemuksemme ja vapauttaa meidät elämäntapamme addiktioista. Meidän tulee herätä

todellisuuteen tiedollisesti ajatusten, kokemuksellisesti tunteiden, fyysisesti kehon ja tietoisesti tietoisuuden tasolla. Meidän tulee ymmärtää, kokea, tuntee ja tiedostaa, että olemme yhtä elämän kanssa.

Meidän tulee

- oivaltaa todellisuus ja tietoisuus todellisena ihmisyytemme olemuksena,
- herätä todellisuuteen, nähdä todellisuus ns. tarkkailijan asemasta ”ulkopuolisena”
- elää ja toimia todellisuudessa sen kaikilla ilmentymisen tasoillaan eli kehollisesti, ajatuksin ja tuntein sekä tietoisesti,
- käydä läpi uskomuksiamme ja nähdä ne tyhjiksi, vain luoduiksi ajatuksiksi,
- mennä eteenpäin maailmankuvassamme ja arvoissamme kohti elämäkeskeisiä arvoja ja maailmankuvia,
- ”hävittää” erillisyyden kokemuksemme ja sisäisen ja ulkoisen todellisuutemme välinen dualismi ja
- tulla yhdeksi todellisuuden ja elämän kanssa.

Ei mikään nopea ja helppo tie, mutta varma ja toteutuessaan pysyvä muutos ihmisyydessämme ja kaikessa siinä, miten elämme ja mitä teemme.

Nyt yritämme ulkoisella täyttää sisäisen tyhjyyden tunteemme, mutta ei tyhjyys siitä täyty. Ei kannettu vesi kaivossa pysy. Vasta kun ymmärrämme miksi tunnemme tyhjyyttä sisällämme, voimme löytyä tien ulos tästä

riippuvuudestamme. Huumeaddiktiot ovat esimerkki äärimmäisestä riippuvuudesta, elämäntapamme on monella tapaa hienostuneempaa, mutta samaa riippuvuutta sekkin on.

Oivallus, joka paljastaa riippuvuutemme ja mahdollistaa siitä irrottautumisen, on siis ehkä yllättävästikin todellisuus, sen näkeminen sellaisenaan. Se yhdistää meidät elämään ja poistaa tyhjyyden tunteemme, ahdistuksemme, riippuvuutemme ulkoiseen. Se poistaa erillisyyden kokemuksemme.

Todellisuuden oivallamme, kun pysähdymme, hiljennymme ja katsomme tarkkaan kaikkea sitä mistä olemme tietoisia ja kysymme: onko mikään tämän havaintomme ulkopuolella vai onko kaikki tässä havainnossamme? Me olemme yhtä sen kanssa mistä olemme tietoisia ja tämä tietoisuutemme ja kaikki mitä se sisältää, on me itse.

Muuttumattomuuden illuusio

Emme monestikaan näe sitä, että maailma muuttuu tai voisi muuttua radikaalisti. Uskomme, että ratkaisua vaativat ongelmamme tulee ratkaista siinä todellisuudessa ja sillä tietoisuudella, joka on vallitseva juuri nyt. Emme näe muuta mahdollisuutta muutokselle. Olemme ”yhden mahdollisen maailman” vankeina, emmekä näe sitä.

Emme usko myöskään omaan muuttumiseemme. Siihen, että voisimme muuttaa näkemystä itsestämme ja

elämästä, ja luopua kuinka nyt näemme itsemme ja elämämme. Pidämme itseämme muuttumattomana, olemme vankeina omassa itsessämme ja muuttumattomuuden illuusiossamme.

Historiallisia syitä tälle ja uskolle siihen ovat mm:

- uskonto, ja sen muuttumaton opin ydin, jota ei saa tulkita tai muuttaa, on korostanut meille muuttumattomuuden hyvyttä ja ikaikaisia totuuksia ja luonut näin kuvan, että ne eivät voi muuttua,
- laajemman evolutiivisen näkemyksen puute: emme näe sitä, että biologisen evoluution ja lajien luonnonvalinnan kautta tapahtuvan muutoksen lisäksi, myös me itse muutimme ja kehityimme jatkuvasti niin yksilöinä kuin yhteiskuntina, samankaltaisen tietoisuuden evolutiivisen prosessin kautta ja
- valtio- ja järjestelmäkeskeisyys, jota pidämme melko lailla itsestään selvänä, koska olemme eläneet tälle perustalle luoduissa yhteiskunnissa jo kauan.

Tuntemattomampi ja paljon vaikeammin nähtävä syy on nykyisten maailmankuvien, kuten traditionaalinen, moderni tai postmoderni, ilmeneminen ns. suljettuina ja erillistävänä todellisuuksina. Emme pidä muita maailmankuvia oikeina tai edes todellisina, ainoastaan omaamme. ”Me olemme oikeassa, muut ovat väärässä”, näin tätä ilmennämme. Pidämme omaa todellisuuttamme ja maailmankuvaamme muuttumattomana ja pysyvänä,

koska emme näe omaa kehityshistoriaamme tämän suljetun ”todellisuuskuplamme” sisältä käsin.

”Ei ihminen muutu” -ajattelu on hyvin yleistä ja johtuu siitä, että meillä vallitsee edellä mainittu uskontopohjainen usko muuttumattomuuteen, joka on ollut ja on uskontojen menestyksen edellytys, ja evolutiivista näkemystä jatkuvasta muutoksesta ja liikkeestä eteenpäin ei ole vielä oivallettu myös kulttuurien ja yhteiskuntien muutosajuriksi. Myös valtio- ja järjestelmäkeskeinen ajattelu johtaa tuohon ”ei ihminen muutu” -ajatteluun.

Uudet ideat ja näkemykset, kuten uusi aika, eivät saavuta vielä suosiota siksi, että ne edellyttävät erilaista tietoisuutta, uutta näkemystä evolutiivisesta kehityksestä ja luopumista ”ei ihminen muutu” -ajattelusta.

Muuttuneet ihmiset ovat kuitenkin aina luoneet uusia järjestelmiä, vapautuneet kirkon vallasta, luoneet modernin maailman ja nyt viimeisenä postmodernin ajattelun. Me emme vain näe sitä mitä tapahtui ennen näitä järjestelmämuutoksia. Sitä kollektiivista tietoisuuden muutosta, joka johti muutokseen ensin vähemmistössä, sitten laajemmin ja sitten muutti koko yhteiskunnan ja sen järjestelmät.

Tällä hetkellä postmoderni tietoisuus muuttaa maailmaa suvaitsevammaksi, monikulttuurisemmaksi ja moniarvoisemmaksi. Ilman muuttunutta ihmisten ajattelua ja tietoisuutta näin ei tapahtuisi.

Näkemyks vapaudesta ja näkökulma ”kun ihminen muuttuu, maailma muuttuu”, ovat perustava ero uuden ajan evolutiivisen näkemyksen ja tietoisuuden merkityksen lisäksi, verrattuna nykyiseen ”ei ihminen muutu” -ajatteluun.

Vapaudella tarkoitan sisäistä vapautta, riippumattomuutta mielen luomista ajatuksista ja uskomuksista, siitä omakuvasta, jonka me olemme itsestämme luoneet. Sisäinen vapaus luo vastuun, joka meidän kaikkien tulisi nyt kantaa. Silloin pystymme kantamaan vastuun kaikesta siitä mistä pitää vastuuta kantaa. Mutta se ei enää tunnu pakolta, vaan joltakin mitä teemme mielellämme ja vapaasta tahdostamme. Vapaus luo rohkeuden tehdä aina oikein.

Nyt suhtautumisemme esimerkiksi ilmastonmuutokseen voi sisältää seuraavia vaiheita:

1. välinpitämättömyys: ei kuulu minulle, jokainen hoitakoon omat asiansa
2. kynnisyys: ainahan näitä on ollut, ei mitään uutta
3. kieltäminen: ei ole totta, kunhan pelottelevat, joku vaan hyötyy tästäkin
4. myöntäminen: ehkä tässä on jotain perääkin, pitääkin tutustua tarkemmin
5. vihastuminen: hemmetti, miksi mitään ei ole tehty, päättäjien vika
6. pelko: helvetti me kuolemme, tehkää nyt jotakin
7. lamaantuminen: peli on menetetty, mitään ei enää voida tehdä

8. ahdistuminen: en jaksa enää, kai se on vaan luovutettava
9. antautuminen: okei, asiat ovat nyt näin, nyt on alettava toimia
10. toiminta: hyvä, näin tehdään, mitä minun tulee nyt tehdä

Kyse ei ole tiedon puutteesta tai luonteen heikkoudesta tai jostain vastaavasta, vaan siitä, että todellisuutta ja sen herättämiä tunteita ei ole kohdattu. Vasta kun annamme maailmantilan tulla "ihon alle" ja olemme avoimia sille, emmekä "juokse karkuun", niin pääsemme eri vaiheiden läpi ja löydämme itsemme todellisuudesta. Todellisuudesta, jossa annamme asioiden olla kuten ne ovat, samalla tiedostaen tämän, ja siltä pohjalta alamme sitten toimia todellisuuden vaatimalla tavalla.

Vastuuttomuus ei ole luotua, vaan vapauden puutetta, todellisuuden puutetta. Emme uskalla kohdata todellisuutta sellaisenaan, koska emme halua kohdata sen herättämiä tunteitamme. Ja nämä tunteet peitämme sitten mitä erilaisempiin uskomuksiin ja syihin, jotta ne eivät tulisi pintaan.

Ei ketään eikä mitään vastaan, vaan elämän puolesta

Vaikka vastustaminen on nykyisin muodissa ja vastustamisen kohteita on runsaasti, niin se on kuitenkin haitallista. Se hukkaa energiaamme ja vie meidät pois todellisuudesta. Se tekee elämästämme negatiivisuuteen keskittyvää, mikä ei ole meille hyväksi.

Me vastustamme sitä, mitä emme ole valmiita kohtaamaan itsessämme. Pelkäämme löytävämme itsestämme sen mitä vastustamme, tai että itse syyllistymme siihen samaan mistä muita syytämme ja miksi heitä vastustamme. Emme ole valmiita kohtaamaan vastustamaamme asiaa ja ottamaan selvää, miten asia on. Näin ylläpidämme vastustustamme ja siihen liittyviä, yleensä negatiivisia tunteitamme.

Vastustus on todellisuuden kohtaamisen pelkoa ja pelkoa ottaa siitä selvää. Todellisuuden kohtaaminen on vapautumista vastustamisesta ja mahdollistaa asian hyväksymisen.

Vastustamisemme kiinnittää huomiomme vastustamiseen ja vie energiaamme muulta. Vastustaminen sulkee meidät pois todellisuudesta. Todellisuuden kohtaaminen vapauttaa energiamme siihen, mitä oikeasti haluamme tehdä ja edistää elämässämme. Vastustus on pakoa elämästä, jota haluaisimme elää. Todellisuuden kohtaaminen on irtiotto todelliseen elämään.

Vastustaminen on esimerkiksi sitä, että emme hyväksy jotakin asiaa, olemme siitä eri mieltä, ja haluamme tämän tuoda esille ja myös ilmaista mitä mieltä itse olemme asiasta, tavalla tai toisella. Monesti tätä pidetään ihan positiivisena ja asioiden ymmärtämistä edistävänä, mutta johtaako se siihen? Yleensä ei johda. Kannat ja näkemykset vain tiukentuvat ja vastakkainasettelu ja vastustus molemmilla puolilla kasvavat ja vahvistuvat.

Vasta kun molemmat osapuolet ovat valmiita kohtaamaan asiat itsessään ja ovat valmiita näkemään todellisuuden omien uskomustensa ja mielipiteidensä takana, on edellytykset hedelmälliselle vuorovaikutukselle ja ymmärryksen lisääntymiselle.

Kun vastustamme jotakin, niin se kohdistaa huomiomme siihen ongelmaan mitä vastustamme, ei tarvitseamme ratkaisuun. Se palvelee vain sitä mitä vastustamme, se antaa sille tarvitsemansa vastavoiman, joka pitää sen voimissaan.

Vastustaminen vie energiaa muutokselta ja sen tekemiseltä. Se vie meidät pois tästä hetkestä, siitä mitä on. Se aiheuttaa tyytymättömyyttä ja ahdistusta. Vastustaminen tekee elämästämme jatkuvaa kamppailua, ei itse muutos. Vastustamalla ylläpidämme ja voimistamme vain sitä mitä vastustamme, estämme muutoksen ja teemme elämästämme kurjaa.

Kun lopetamme vastustamisen, niin energiamme ja huomiomme vapautuvat ja voimme suunnata ne ratkaisuun, sen edistämiseen ja elämään siinä mitä on, todellisuuteen. Vastustamisen lopettaminen mahdollistaa muutoksen ja hyvän elämän. Vapaus on vastustamisen poissaoloa.

Kun emme hukkaa energiaamme ja huomiotamme vastustamiseen, niin silloin energiamme ja huomiomme on siinä mitä on, elämässä. Silloin energiamme ei häviä, vaan sitä tulee lisää ja alamme nähdä elämää laajemmin,

avoimemmin ja positiivisemmin. Negatiivisuus häviää ja tilalle tulee elämänilo, joka kumpuaa suoraan elämästä ja sen elinvoimasta. Silloin elämä on elämää eikä sen vastustamista.

Minä, ego, mieli. Ne elävät erillisyydestä ja haluavat olla aina jotakin muuta kuin mitä on, ja ovat siksi aina sitä vastaan mitä on. Mutta ne eivät ole todellisia toimijoita, vaan meidän itsemme luomia uskomuksia, uskomuksia, että ne ovat todellisia toimijoita. Meidän huomiomme pitää niitä ja erillisyyttämme elossa. Siksi niitäkään ei pidä vastustaa, vaan vetää huomiomme ja vastustamisemme pois. Silloin ne menettävät huomiomme ja vastustamisemme niille antaman energian ja me saamme sen itsellemme takaisin.

Kun huomiomme on siinä mitä on, niin silloin hämmästyttävästi kaikki on aina hyvin. Mitenkään muutenkaan ei voi olla, koska vain se mitä on, on todellista, totta. Muu on vain ajatuksia, uskomuksia, haaveilua, mennyttä. Koska mitään muuta ei ole, niin kaikki on aina hyvin. Uskomatonta, mutta totta.

Meidän on lopetettava teeskentelymme

Kulutuksemme ja elämäntapamme ovat ”taistelua” löytääksemme sisäisen rauhan ja onnellisuuden elämäämme. Me löydämme ne, kun lopetamme tämän taistelun. Nyt pitäisi myöntää, että hävisimme taistelun. Taistelu on ohi, nyt on aika elää.

Me elämme toivossa, että tämä ahdinko, jota jo nyt koemme ja tulemme yhä dramaattisemmin kokemaan tulevina vuosina ja vuosikymmeninä, jotenkin ratkeaisi kuin itsestään ja voisimme jatkaa elämäämme kuten olemme siihen tottuneet.

Tämä toivo on valitettavasti katteetonta ja pitää meitä vain kiinni nykyisessä. Se estää meitä toimimasta ja elämästä, koska edelleen toivomme, että ahdinkomme ratkeaisi jotenkin jossain muualla, ja joidenkin muiden toimesta. Mutta näin ei ole. Meidän itsemme on muutettava elämäämme, kohdattava todellisuus ja se mahdollisuus, että me teemme nyt kollektiivista kuolemaa.

Toivoon liittyy usein myös ahdistus ja siihen paras lääke on todellisuuden kohtaaminen ja toiminta uuden elämän luomiseksi ja siihen sopeutuminen.

Deep Adaptation, josta Jem Bendell puhuu (videoita ja lisätietoa löydät netistä), kuvaa miten meidän tulee kohdata todellisuus ja sopeuttaa itsemme siihen ihmisyytemme syvimmillä tasoilla. Meidän tulee varautua tulevaan ja opetella niitä taitoja, joita tulemme uudessa, jopa kaoottisessa tulevaisuudessa tarvitsemaan. Jotta voisimme aloittaa tämän "syvän sopeutumisen", tulee meidän pysähtyä ja todella nähdä todellisuutemme avoimesti ja rehellisesti.

Meidän on lopetettava teeskentelymme ja pohdittava tosissaan mitä teemme, jos ja kun yhteiskunnallinen

romahdus tulee ja tätä nykyisenlaista maailmaa ei enää ole. Aluksi se voi olla ahdistavaa ja pelottavaa ja haluamme kieltää sen. Mutta kun avaudumme sille, niin heräämme aivan uudenlaiseen elämäkeskeisyyteen ja löydämme itsellemme rauhan. Ymmärrämme, että taistelu itseämme, toisiamme ja luontoa vastaan on ohi, että emme pysty eikä meidän enää tarvitse yrittää hallita elämää, että kieltäminen ja vastustaminen ovat ohitse ja voimme alkaa taas elää.

Kun hyväksymme ja olemme valmiita siihen, että "madonluvut" tulevaisuudestamme ja kohtalostamme ihmiskuntana, joita saamme lukea uutisista ja mediasta, ovat totta, niin niitä ei tarvitse enää pyörittää ajatuksissamme. Ei tarvitse pelätä ja toivoa, että niin ei tapahtuisi. Kun hyväksymme kuoleman mahdollisuuden todellisuutena, niin voimme elää siinä mitä on ja toimia elämän ja muiden ihmisten puolesta.

Tunnistaa, kohdata ja tunnustaa todelliseksi, vapautua elämään siinä mitä on.

Antiikin Kreikan runousoppien mukaan tragediassa esitetyn kärsimyksen herättämä pelko ja sääli puhdistavat lopulta näytelmän katsojan mielen. Katarsis eli katharsis (kreik. puhdistuminen) on äkkinäinen tunnetila tai kliimaksi, joka johtaa elämänhalun uudistumiseen, palautumiseen tai voimistumiseen. (Wikipedia)

Uuden ajan "katharsis" puhdistaa meidät pelon ja säälin tunteistamme ja vapauttaa näkemään todellisuuden

sellaisena kuin se on, itsemme sellaisena kuin todellisuudessa olemme, ja tulevaisuuden sellaisena kuin se tulee olemaan.

Katharsis on se hetki, kun ajatuksin luotu ja tuntein ylläpidetty ”itse” luovuttaa ja todellisuus ja elämä avautuvat. Katharsis palauttaa meille kyvyn tuntea ja kokea elämä sellaisenaan ilman selityksiä ja draamaa.

Katharsis vapauttaa meidät elämään tässä ja nyt.

UUDEN AJAN POLITIIKKA

Me tarvitsemme nyt uutta politiikkaa, joka turvaa tulevaisuutemme ja elämisen mahdollisuudet niin meillä kuin muualla.

Kaksi suurta haastettamme

Tällä hetkellä on paljon puhetta siitä, että nyt on tehtävä ja nopeasti päätöksiä ilmastopäästöjen lopettamiseksi, mutta ei oikeastaan lainkaan sellaisia ilmastotekoja, joilla olisi merkitystä. Päästöt ja luonnon biodiversiteetin väheneminen jatkuvat ja ovat jopa kiihtyneet viime vuosien aikana.

Nyt tapahtuu sama kuin on tapahtunut viimeiset 30 vuotta luonnon- ja ympäristönsuojelussa. Paljon puhetta, mutta tilanne vain huononee, eikä huononeminen ole edes hidastumassa.

Samaan aikaan ilmastotutkijoiden ennusteet ja mallit ovat osoittautumassa liian optimistisiksi, ja olemme etenemässä luultua paljon nopeammin maapallon 2-3 asteen keskilämpötilojen nousuun, joita pidetään jo katastrofaalisina. Maailmaan, jota on alettu kutsua ilmastokaaokseksi. Maailmaan, joka on hyvin erilainen kuin tämä nykyinen.

Jos emme jaa hupenevia luonnonvaroja ja muita resursseja koko maailman väestön kesken nykyistä tasapuolisemmin ja oikeudenmukaisemmin, niin ajaudumme maailmaan, jossa ihmisyytemme pahimmat puolet tulevat esille ja ottavat vallan. Silloin vahvimmat päättävät ketkä saavat elää ja ketkä eivät. Se on maailma, jossa ihmisarvoinen elämä on vain kaukainen haave.

Kuvitelma, että kansallisvaltiot voisivat pistää rajansa kiinni ja elää omaa elämäänsä muista välittämättä, on utopiaa, jonka tavoittelu johtaa vain väkivaltaan. Me voimme selvittää ilmastonmuutoksen runtelemassa maailmassa, jossa luonnon ekosysteemit pettävät ja luonnonvarat käyvät vähiin, vain toimimalla yhdessä ja toimimalla siten, että sopeutamme elämämme maapallon ekologisiin ja ihmisyytemme eettisiin rajoihin. Mitä nopeammin tämän ymmärrämme, sitä varmemmin voimme estää "kaikkien sodan kaikkia vastaan".

Jos haluamme estää pahimpien skenaarioiden toteutumisen, niin meillä on edessämme kaksi suurta haastetta. Kollektiivisen tietoisuuden tulee hyvin nopeasti laajentua ymmärtämään, että vain siirtymällä pois nykyisestä joka tason itsekkyydestä elämäkeskeisyyteen, pystymme tekemään ne tarvittavat ja radikaalit toimenpiteet, joita nyt tarvitsemme ja jotka muuttavat koko elämäntapamme.

Tarvitsemme myös vahvaa rauhanliikettä, joka varsinkin tulevien vuosikymmenten murrostilanteessa tuo esille, että vain yhdessä voimme selvittää. Väkivallan ja sodan kautta ei ilmastokaaoksen luomia uhkia ja haasteita luonnonvarojen riittävyydelle ja jakamiselle voida ratkaista. Vain meidän aktiivinen toimintamme ja tuki rauhassa tapahtuvalle siirtymiselle uuteen kestävämpään maailmaan, voi estää päättäjien ja muiden vallassa olevien pyrkimykset ottaa enemmän kuin oman osansa siitä mitä on käytettävissä.

Tietoisuuden laajentuminen elämäkeskeisyyteen ja vahva kansalaisten rauhanliike muutosta edistämään. Se on mitä nyt tarvitsemme. Vain niin voimme säilyttää elämänarvoisen elämän.

Jos aiomme tosissamme estää ilmastokaaoksen, niin nykyinen aineelliseen kuluttamiseen ja fossiilienergiaan perustuva elämäntapamme ja sitä ylläpitävät ja tukevat taloudellinen ja poliittinen järjestelmä, tulee purkaa ja nopeasti. Onko uskottavaa, että juuri ne, jotka tästä haittaekosysteemistä hyötyvät ja saavat elantonsa, ovat sen ensimmäisinä valmiita hylkäämään ja lähtevät luomaan sille vaihtoehtoa?

Vaikka me kuluttajat olemme samalla tavalla ehdollistuneet tähän haittaekosysteemiin, niin tuleva kaaos tulee vaikuttamaan meidän elämäämme paljon enemmän kuin vallassa oleviin. Siksi meidän tulee vaatia, mutta myös tehdä kaikki mahdollinen, että nykyinen haittaekosysteemimme murenee ja tekee tilaa uudelle tavallemme elää.

Ratkaisu ei ole pakko eikä vapaaehtoisuus

Pyrkimyksemme muuttaa nykyistä kestämatöntä elämäntapaamme poliittisen järjestelmän kautta lakimuutosten avulla, joiden tarvetta voitaisiin esimerkiksi kansalaisaloitteilla tuoda esille, eivät tule onnistumaan, koska niiden taakse emme tule saamaan puolueiden enemmistöä.

Nykyinen poliittinen järjestelmä on kasvua ja taloutta tukeva, ei elämäntapamme aineellista kulutusta vähentämään tai ihmisyttämme muuttamaan pyrkivä. Tai edes siihen kykenevä järjestelmä. Emme pysty luomaan poliittisen järjestelmän kautta sellaisia pakkokeinoja, jotka todella vähentäisivät luontorasitustamme. Se on järjestelmämme vastaista.

Myöskään meidän kansalaisten vapaaehtoinen kulutuksen vähentäminen ei ole todennäköistä, koska koko nykyinen elämäntapamme perustuu kulutukseen, rahaan ja omaisuuteen ja uskomukseen, että se on tie turvattuun ja hyvään elämään. Eikä tätä uskomustamme ole kuin aivan pienen vähemmistön toimesta haastettu. Jos et usko, niin yritäpä muuttaa vaikkapa hyvinvoivan tuttavasi elämäntapaa.

Jäljelle jää kaksi vaihtoehtoa: ulkoinen pakko ja sisäinen vapaus.

Ulkoinen pakko eli elinympäristön niin paha tuhoutuminen ja/tai järjestelmän romahdus, että sen aiheuttama shokki herättää meidät näkemään todellisuutemme sellaisena kuin se on, ja saa näin aikaan välttämättömän elämäntapamme muutoksen. Tai romahtanut järjestelmämme ja luonnon tuhoutuminen ovat niin massiivisia, että ne eivät enää mahdollista nykyistä elämäntapaamme.

Sisäinen vapautuminen, jossa heräämme todellisuuteen, joka vapauttaa meidät nykyisen elämäntapamme ja

itseemme illuusiosta ja poistaa tarpeemme tarpeettomalle kulutukselle, rahalle jne., ja tuo itse elämän sen tilalle, olisi pysyvä ratkaisu. Mutta siihenkin näyttää olevan vielä kovin harvalla luonnollinen evolutiivinen valmius. Se edellyttäisi, että olisi omassa elämässään kohdannut sellaisen tragedian kuten sairaus, uupumus, läheisen kuolema, tai taloudellinen vararikko, joka olisi pakottanut kohtaamaan todellisuuden ja kuoleman omakohtaisesti, joka sitten olisi herättänyt todellisuuteen.

Ulkoista pakkoa ei ole vielä riittävässä määrin, eikä se tietenkään ole toivottavaa, joten jäljelle jää sisäinen vapautuminen. Ja koska emme toki halua lisää tragedioita elämäämme, niin herääminen todellisuuteen jollain muulla tavalla, on ainoa tapa toteuttaa radikaali elämäntapamme muutos, jota nyt tarvitsemme.

Kun katson nykyihmistä, niin mikään ei saa häntä luopumaan siitä mitä hänellä on ja sen lisäämisestä. Kuvitelma, että ilman sisäistä vapautumista tai ulkoista pakkoa pystyisimme vähentämään rahankäyttöämme ja siten kulutustamme, on vain kuvitelmaa.

Johtopäätös. Meidän, jotka haluamme radikaalia muutosta elämäntapaamme ja yhteiskuntaamme, ei pidä luoda lisää vastustamisen mahdollisuuksia niille, jotka vastustavat muutoksia, vaan luoda edellytyksiä sisäiselle vapautumiselle. Muutos ei tule yhteiskunnan luomalla pakolla eikä tätä pakon tarvetta siksi kannata pitää esillä, korostaa tai vahvistaa. Eikä se tule myöskään vapaaehtoisesti, joten toistemme patistelu, suostuttelu ja

houkuttelemisen muutokseen, ei myöskään asiaa auta. Nämä eivät tuota muuta kuin lisää vastustusta ja tekevät elämäntavan muutoksen toteuttamisesta entistä vaikeampaa.

Meidän pitää keskittyä sisäisen vapautumisen edistämiseen ja sen luomaan mahdollisuuteen ratkaista nykyinen ristiriitamme itsemme, toistemme ja luonnon välillä.

Nyt tarvitaan uutta näkökulmaa

Nuorten ilmastolakkoilu ja -aktivismi jatkuvat, poliitikot pitävät ilmastokokouksiaan ja hallitukset laativat ilmastosuunnitelmia, mutta eivät niitä toteuta. Yritykset viherpesevät tuotteitaan ja palveluitaan, kansalaiset vastustavat ja vaativat "muilta" päätöksiä.

Tätä on nyt jatkunut jonkin aikaa, ja päästöt ja luonnontuho vain jatkuvat jopa kiihtyen. Mitään muutosta ei ole näkyvässä paitsi, että äärioikeisto on saanut valtaa useassa maassa ja suurvallat ovat ilmastokieltäjien ja -hidastajien hallussa.

Perinteiset ympäristöjärjestöt keräävät rahaa ja tekevät kampanjoita, mutta mitään konkreettista muutosta eivät hekään saa tai edes ajavatko? Ainoa taho, jossa näen jotakin uutta, on Extinction Rebellion eli Elokapina.

"Another world is possible, and the solutions are within reach. All that is missing is the political will, and a true democracy in which our voices are heard." Toisenlainen

maailma on mahdollinen, ja ratkaisut ovat käytettävissämme. Ainoa mikä puuttuu, on poliittinen tahto ja todellinen demokratia, jossa äänemme kuuluu.

Mutta tässäkin on se sama kuin muissakin muutosliikkeissä. Tavoitteena on painostaa poliitikkoja ja saada ne tekemään päätöksiä. Näkökulma, joka loistaa poissaolollaan on, että me itse ihan oikeasti ottaisimme muutoksen omiin käsiimme ja alkaisimme elää toisin.

Suuri osa edes niistä, jotka tekevät työtä ilmastonmuutoksen ja luonnontuhon estämisen eteen, eivät ole radikaalisti muuttaneet omaa elämäänsä kestäväksi. Tämä kuva on tullut esimerkiksi ns. ilmastotwitteriä seurattessani. Sielläkään ei selvästi nähdä, että meidän pitäisi alkaa elää toisin tai että sillä olisi iso merkitys. Kaikki haluavat, että joku muu tekee tarvittavan muutoksen.

Faktat ovat: lihan kulutus kasvaa, lentoliikenne kasvaa, autoilun päästöt kasvavat, fossiilienergian käyttö kasvaa, globaalitalous kasvaa. Missään ei näy edes pientä muutosta siihen, että tämä kehitys olisi hiljentymässä tai kääntymässä laskuun.

Ei nähdä eikä ymmärretä, että maailmankuvassamme ja arvoissamme on vikaa ja niiden perustana olevassa todellisuus- ja ihmiskäsityksessä. Niiden tulee muuttua, jotta saamme muutoksen aikaiseksi. Niiden muuttamiseksi pitäisi tehdä jotakin, tuoda ne selvästi näkyviin ja pohdittavaksi. Nyt pyörimme "nykyisyyden

hiekkalaatikolla" emmekä pääse "niskan päälle", vaan olemme jumissa. Pitäisi tehdä, mutta kukaan ei tee.

Miten pystyisimme murtamaan tuon nykyisyyden hiekkalaatikon ja saada meidät itsemme ja poliitikot näkemään, että ratkaisua pitää etsiä jostain muualta kuin nykyisestä systeemistä ja ajattelusta?

Miten saamme muutosta aikaan, kun aina äänestämme nykyistä kannattavat valtaan ja ne, jotka edustaisivat todellista muutosta, eivät pääse puolueiden listoilla edes ehdokkaiksi? Näin tuemme sitä mitä kenties vastustamme. Ja sitten ihmettelemme, kun muutosta ei tapahdu.

Uudessa ajassa on kysymys uuden valistuneen yhteiskunnan synnyttämisestä. Se ei synny nykyiseltä pohjalta tai nykyisen sisältä. Siksi äänestäminen on aina ääni nykyiselle valtajärjestelmälle. Mutta pelkkä äänestämättä jättäminen ei tietenkään johda mihinkään, vaan se tulee kääntää uudeksi poliittiseksi voimaksi kuten olen aiemmin kuvannut.

Tässä on sama kuin aineellisessa kulutuksessa. Me emme voi vähentää kulutustamme kulutuksella, vaan vähentämällä sitä. Toki me voimme kuluttaa järkevämmin, mutta kokonaiskulutus ratkaisee vaikutuksemme luontoon ja sen elinvoimaan. Tai velkaongelmat ratkaistaan velalla, talouskasvun ongelmat talouskasvulla jne. Jos haluamme uutta elämää, yhteiskuntaa ja maailmaa, niin silloin pitää toimia ja elää toisin.

Vaikka yhden ihmisen äänestämispäätöksellä ei ole merkittävää vaikutusta äänestystulokseen, niin sillä on suuri merkitys meille itsellemme. Tiedän omasta kokemuksestani, että henkinen kynns jättää äänestämättä on todella suuri. Siihen kulminoituu koko "yhteiskuntariippuvuutemme" kuten sitä kuvasin. On todella vaikeaa toimia eri lailla kuin mitä meille on jo "äidin maidossa" opetettu esimerkiksi kansalaisvelvollisuuksista. Toimia vastoin pääasiassa traditionaalisesta maailmankuvastamme tulevia arvoja, joita ovat esimerkiksi auktoriteettia korostavat "koti, isänmaa, uskonto, kuri ja järjestys". Meidän tulisi totella näitä auktoriteetteja, vaikka ne olisivatkin jo menettäneet kykynsä vastata tämän päivän haasteisiimme.

Ei näissä arvoissa mitään väärää ole, mutta ne eivät riitä vastaamaan tämän päivän haasteisiimme. Kulutus, työ, talouskasvu yms. ovat modernien arvojen ilmentymiä, jotka eivät myöskään enää riitä. Postmodernit arvot kuten suvaitsevaisuus, moniarvoisuus ja -kulttuurisuus, yhteisöllisyys ja itsensä toteuttaminen voivat kyllä pehmentää kovia moderneja arvoja, mutta eivät tarjoa ratkaisuja taloudellisiin kysymyksiin ja poliittiseen järjestelmäämme liittyviin haasteisiin. Nyt on mentävä eteenpäin ja se ei onnistu, jos olemme kiinni menneissä kansalaisvelvollisuuksissamme.

Luonto ja ympäristömme tuhoutuvat koko ajan yhä kiihtyvällä vauhdilla, ilmastonmuutos näyttää etenevän, kuten myös 6. sukupuuttoaalto. Silti jatkamme entiseen

tahtiin ja sitä jopa kiihdyttäen. Nyt moni uskoo, että teknologia ratkaisee kaikki ongelmamme, mutta historia opettaa, että teknologia tuo aina mukanaan uusia ongelmia, ja ne ovat usein vielä haastavampia.

Itse uskon vakaasti, että vain löytämällä uudet elämäkeskeiset arvot ja uuden suhteen niin itseemme, toisiimme kuin luontoonkin, voimme pelastaa itsemme eloonjäämiskamppailulta. Jos et usko tähän, niin silloin kannattaa tehdä työtä nykyisessä systeemissä ja pyrkiä muutokseen sen kautta. Joka tapauksessa jokin ratkaisu on löydettävä ja pian.

Se kumpi tie on parempi, selviää kyllä, kun vain katsomme todellisuutta avoimesti ja arvioimme tilannettamme sen mukaan.

Politiikka on nyt tuottamuksellista vahingontekoa

Kun poliitikot myöntävät, että tosi on kyseessä ilmastonmuutoksen ja luonnontuhon torjumisessa, mutta silti kieltäytyvät toimimasta tuhoa estääkseen, niin silloin he syyllistyvät tuottamukselliseen vahingontekoon. Aivan kuten öljy-yhtiöt tiedessään ilmastonmuutoksesta ja sen vaikutuksista, mutta vaikenivat niistä ja jatkoivat toimintaansa, ja siten ilmastonmuutosta kiihdyttäen.

En ymmärrä miten jotkin poliittiset syyt tai poliittinen realismi voisivat antaa tämänkaltaiselle välinpitämättömyydelle ja tuottamukselliselle

vahingonteolle oikeutuksen. Kun tietää tekevänsä väärin, niin silloin tekee moraalisesti väärin.

Vaikka poliitikot tekisivät näin siitä syystä, että enemmistö kansalaisista eli meistä ei ole vielä valmiita muutokseen, niin ei se silti oikeuta toimimaan vastoin meidän ja elämän etua, joka nyt joutuu uhan alle. Ei ihan heti, mutta 10-20 vuoden kuluessa.

Koska nyt tehtävien päästövähennys- ja muiden toimenpiteiden vaikutukset ilmastossa ja luonnontuhossa näkyvät vasta vuosien ja vuosikymmenten päästä, niin ne on tehtävä nyt välittömästi, kuten IPCC:n ja muiden ilmastotutkijoiden raportit ja arviot selkeästi kertovat.

Jos poliittinen järjestelmä ei ole tähän kykeneväinen, niin sillä ei ole oikeutusta toimia vastoin meidän ja elämän etua. Tavallisia vaalilupauksia voi pettää, mutta ei lupauksia ylläpitää meidän elinmahdollisuuksiamme.

Nykyinen poliittinen järjestelmä perustuu vastakkainasettelulle, kilpailulle vallasta, eriarvoisuudelle, oman ryhmän edun ajamiselle, erillisyyttä tukeville ja suljetuille eri maailmankuville ja arvoperustoille, jotka nyt pirstaloivat poliittisen kentän ja tekevät järkevästä päätöksistä lähes mahdottomia. Tämä aiheuttaa, että maailman muutokseen ei pystytä, ehditä eikä aina edes haluta vaikuttaa, koska se ei ole puolueiden intressissä.

Se jättää myös oman suoran vaikuttamisemme vain äänestämiseen kerran 4 vuodessa. Meihin vaikutetaan myös yhä enemmän jopa täysin todellisuuspakoisilla

mielikuvilla, uhkakuvilla, vääristelyllä ja jopa suoranaisella valehtelulla.

Näin äänestäminen, riippumatta mitä puoluetta tai ketä ehdokasta äänestät, on aina tämän järjestelmän tukemista ja uuden paremman järjestelmän luomisen estämistä. Jos emme irrottaudu tästä äänestämisestä ja nykyisen järjestelmän tukemisesta, niin olemme todella pitkään jumissa ja kykenemättömiä tekemään tarvittavia muutoksia, joita maailman muutos ja uhat nyt tarvitsevat.

Kyse ei ole sinänsä nykyisen järjestelmän huonoudesta, vaan siitä, että se ei enää kykene ratkomaan nykyisiä ongelmiamme siinä ajassa ja tavalla, joka olisi nyt tarpeen ja välttämätöntä.

Sama juttu kuin teknologian kanssa. Me uskomme, että nykyinen teknologia kehittyy ja paranee ja pystyy luomaan innovaatioita ja teknologioita ilmastonmuutoksen torjumiseksi. Mutta aiheuttaakin, että jäämme odottamaan näitä uusia teknologioita. Eivät ne turhia ole, mutta eivät ratkaise sitä ongelmaa, joka meillä on jo nyt käsissämme.

Samoin jos jäämme odottamaan, että nykyinen järjestelmämme korjaa itse itseään ja kehittyy paremmaksi, niin menetämme kallista aikaa, jota meillä ei ole.

Juuri tämän lyhyen aikaikkunan ymmärtämättömyys ja huomiotta jättäminen on suurin uhkamme. Siinä vaiheessa, kun teknologiat ja poliittinen järjestelmä ovat

riittäviä vastaamaan aikamme haasteisiin, niin pahoin pelkään, että silloin tuho on jo käsittämättömän suuri ja hallitsematon.

Siksi pitäisi toimia nyt heti, ja sillä mitä on käytettävissämme. Aloitettava sellaisen yhteiskunnallisen järjestelmän luominen, joka pystyy tekemään tarvittavia ratkaisuja. Kulutuksen ja päästöjen radikaali vähentäminen jokaisen siihen kykenevän toimesta on tarvittava "katkaisuhuolto", jolla saamme lisää aikaa tarvittaville järjestelmämuutoksille.

Kun äänestäminen ymmärretään tehottomaksi tavaksi saada aikaiseksi muutoksia, syntyy uusia tapoja, kansalaisliikkeitä ja nykyisen järjestelmän oikeutus vähenee ja tulee mahdottomaksi. En ymmärrä miksi hyväksyisimme, että legitimitettinsä menettänyt järjestelmä saisi silloin jatkaa.

Kuvitelma, että nykyinen systeemi olisi jotenkin ikuinen ja mahdoton korvata, on vain uskomus, joka pitää meitä pihdeissään. Se estää muutoksen, edes sen kuvittelemisen mahdollisena. Nykyisen tukeminen, uuden vastustaminen ja kieltäytyminen henkilökohtaisista muutoksista, on varmin tie tuhoon.

Valistunut demokratia perustuu todellisuuteen

Nykyinen politiikka ei perustu todellisuuteen ja todellisuudessa esiintyvien asioiden ja ongelmien ratkaisemiseen. Se perustuu uskomuksiin, jotka eivät enää

tarjoa ratkaisuja nykyiseen nopeasti muuttuneeseen ja muuttuvaan maailmantilaan.

Todellinen vaihtoehto nykyiselle eri eturyhmien ja omien kannattajiensa etujen ajamiselle, joka perustuu eriarvoisuuteen ja eri maailmankuvien väliseen vastakkainasetteluun, on **todellisuuspohjainen politiikka**. Se ajaa yhteistä, kaikkien etua. Se tunnistaa eri maailmankuvien erilaiset painotukset, mutta kuitenkin siten, ettei mikään maailmankuva saa osuuttaan suurempaa etua eikä kaikkien ihmisten ja luonnon elämän perustaa, elinvoimaisuutta tai monimuotoisuutta loukata. Kaiken päätöksenteon perustana on todellisuus, joka on puhdistettu uskomuksista ja eturyhmäajattelusta.

Nyt kun maailma ja sen luomat haasteet muuttuvat nopeasti, niin nykyinen monien maailmankuvien ja niitä edustavien puolueiden kesken tapahtuva kilpailu eduista, ei toimi enää, vaan aiheuttaa vain jatkuvaa vastakkainasettelua.

Ratkaisu ei löydy sillä, että jokin puolue saisi vallan ja korjaisi asiat. Mikään puolue ei voi saada enemmistöä, koska eri maailmankuvat luovat tälle evolutiivisen esteen. Tämä este poistuisi vasta kun enemmistö puolueista olisi uudessa ajassa, jolloin yhteinen etu ajaisi erillisetujen edelle. Mutta sen odottamiseen ei ole aikaa, koska nykyiset haasteet uhkaavat elämäämme jo nyt.

Tämän vuoksi todellisuuteen perustuva päätöksenteko on todellinen vaihtoehto. Tarvitsimme esimerkiksi ns.

"valistuneiden neuvoston", joka suorittaisi faktan tarkistuksen eli todellisuuden tarkistuksen, ja varmistaisi, että yhteinen etu toteutuu tasapuolisesti eikä ihmisten, luonnon ja elämän etuja loukata.

Valistunut ihminen on ihminen, jonka todellisuuden näkemistä ei häiritse "itse". Valistunut ihminen on ihminen, joka perustaa näkemyksensä todellisuuteen eikä omiin uskomuksiinsa. Hän valitsee todellisuuden, vaikka se olisi omien uskomuksiensa vastainen, mutta yhteisen edun mukainen.

Eri maailmankuvia edustavien puolueiden edustajat hoitaisivat keskinäisen neuvottelun ja ratkaisun etsimisen, mutta tietäen, että vain yhteisen edun toteuttava ratkaisu voi tulla hyväksytyksi. Tämä kansanedustamistyö tapahtuisi kuitenkin nykyistä avoimemmin, jäsenäänestysten ja -keskusteluiden avulla, suoran demokratian keinoja hyväksikäyttäen.

Tällainen tarvittaisiin myös YK:hon koko maailmaa ja sen konfliktien ratkaisua varten. Jokaisesta valtiosta valistunut edustaja YK:n valistuneiden neuvostoon, joka antaisi suosituksia ja määräyksiä kansallisille neuvostoille.

Tämä olisi konkreettinen vaihtoehto nykyiselle ja korostaa juuri sitä, miksi ratkaisu ei löydy nykyisen politiikan sisältä. Nykyinen ei perustu todellisuuteen ja sen haasteiden ratkaisemiseen.

Minkälaista olisi uuden ajan politiikka?

Uuden ajan politiikalla ei ole omaa erityistä etua tai eturyhmää, jonka asioita se ajaa, vaan se edustaa kaikkia ja kaikkien etua. Se toimii elämän puolesta.

Se ei pyri muodolliseen valtaan, kuten nykyiset puolueet, vaan vaikutusvaltaan omien jäsentensä ja kannattajiensa esimerkin ja toiminnan kautta.

Sen ohjelma luo yleiset periaatteet ja tavoitteet, joita sen kannattajat toteuttavat omien elämänvalintojensa kautta. Ohjelmaa päivitetään luonnollisesti koko ajan.

Se ei toimi ketään vastaan tai pyri muuttamaan nykyisiä yhteiskunnan ja talouden rakenteita suoraan, vaan se luo ja tuo esille uusia toimivia malleja, joita se pyrkii myös toteuttamaan omassa toiminnassaan, ja sen kautta luomaan niille kannatusta. Tavoitteena on luoda uusi elämisen malli, joka on ekologisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti kestävä ja vastuullinen.

Mitä ovat uuden ajan politiikan tavoitteet, jotta maailmastamme tulisi ekologisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti vastuullinen ja kestävä?

- Luonnon ja ympäristön hyvinvoinnin huomioiminen ja varmistaminen kaikessa toiminnassa: luodaan ratkaisuja, jotka eivät heikennä luonnon ja ympäristön tilaa.
- Talouskasvuriippuvuuden poistaminen: aineellisen kulutuksen lasku ja resurssipohjaisen talouden toteuttaminen, siirtymävaiheessa velaksi eläminen lopetetaan kaikilla elämisen tasoilla.

- Osallisuusyhteiskunnan toteuttaminen: aito demokraattinen vaikuttamismahdollisuus kaikille paikallisyhteisöstä valtakunnalliseen ja globaaliin päätöksentekoon asti, tarkoituksenmukaisella tavalla toteutettuna.
- Elämäkeskeisen kasvatuksen ja koulutuksen toteuttaminen: varhaiskasvatuksen ja koulun uudistaminen elämää ja tulevaisuutta tukevaksi, ja elinikäisen elämäkeskeisen opiskelun toteuttaminen.
- Taata kaikille perustulo varmistamaan elämisen mahdollisuus siirtymävaiheessa työpaikkojen vähentyessä teknologian takia, ja ennen siirtymistä resurssipohjaiseen talouteen.
- Siirtyminen oikeudenmukaiseen, tasa-arvoiseen ja läpinäkyvään kauppaan: kaupankäynnin vapauttaminen ja kaupan esteiden poistaminen globaalisti ja paikallisesti, siirtyminen kuluttajavetoiseen kaupankäyntiin, sama hinta kaikille ostajille, vain kuljetuskulut huomioidaan yms. (tämä ennen resurssipohjaista taloutta). (Matti Hyryläinen, Uusi yhteiskuntajärjestelmä)
- Teknologiaa, automaatiota, robotiikkaa ja digitalisaatiota käytetään pienentämään haitallista ympäristöarastusta ja ei-mielekäästä työtä.
- Eläimille oikeus elää luonnonmukaista elämää: lihansyönnin radikaali vähentäminen eettisistä syistä ja ilmastomuutoksen ehkäisemiseksi.
- Vaatimus terveellisistä elämäntavoista: lääketieteelliseen hoitoon yhdistyy aina tarvittavan ja tarpeellisen elämäntavan muutosvaatimus.
- Liikkuminen ilman henkilöautoa: radikaali siirtyminen joukkoliikennöintiin, auton tarpeen vähentäminen

työn ja asumisen ratkaisuilla kuten fyysinen läheisyys, etä- ja virtuaalisyö, suositaan kävelyä, pyöräilyä ja muita ihmisvoimin tapahtuvia liikkumisen muotoja.

- Kaikilla on oikeus itsensä toteuttamiseen ja ilmaisemiseen kulttuurin ja taiteen aloilla hyvinvoinnin lisäämiseksi yhteiskunnassa.

Miksi me, jotka näemme nykyisen ns. yhteiskuntasopimuksemme vievän meidät turvattomaan ja kurjistuvaan elämään ja tulevaisuuteen, pitäisimme nykyisen sopimuksen voimassa. Miksi me tukisimme sitä. Me tarvitsemme nyt uuden yhteiskuntasopimuksen, joka turvaa tulevaisuutemme ja elämisen mahdollisuudet niin meillä kuin muualla.

Uusi aika tarjoaa tälle sopimukselle uuden elämäkeskeisen perustan ja perustelun. Vähentämällä kulutustamme ja muuta taloudellista toimintaamme kuten palkkatyötä, jättämällä tukemasta nykyistä poliittista järjestelmää ja olemalla osallistumatta siihen ja vaatimalla samanaikaisesti suunnanmuutosta, ilmoitamme haluavamme uuden yhteiskuntasopimuksen, joka turvaa tulevaisuutemme.

Paras tapa osoittaa edellä mainittu on itse elää kuin tämä uusi elämäkeskeinen ja elämän turvaava yhteiskuntasopimus olisi jo totta ja voimassa. Elämme sen itse todeksi ja näytämme sen myös muille. Vaatii toki rohkeutta ja päättäväisyyttä, mutta palkintona on hyvä ja mielekäs elämä itselle ja myös muille.

Nykyisen yhteiskuntasopimuksen purkaminen voi johtaa myös vallitsevien lakien ja yhteiskuntarauhan järkkymiseen ja rikkomiseen, mutta uusi aika ei sitä halua. Haluamme, että alamme vain elää ja toimia toisin eli terveellisesti, ekologisesti, vastuullisesti, yhteisöllisesti ja osallistaen. Se ei voi olla lakien vastaista.

Todellinen kansalaistottelemattomuus

Emme ole vielä sisäistäneet tunnetasolla, että kyse ei ole siitä haluammeko torjua ilmastonmuutosta vai emme. Jos emme sitä tee, niin seuraukset ovat monta kertaa suuremmat ja kamalimmat kuin päästöjen vähentäminen ja lopettaminen ja aineellisen kulutuksen radikaali vähentäminen koskaan tulee olemaan.

Tieteen sanoma on selvä. Me tulemme kohtaamaan laajaa nälänhätää, massakuolemia ja sosiaalisen järjestyksen romahtamisen, jos emme tee tarvittavia ja radikaaleja muutoksia elämäntapaamme seuraavan 10 vuoden aikana. Kuvittelemme edelleen, että olisi jokin vaihtoehto, että näin ei olisi pakko tehdä. Vaihtoehtoa ei ole sanoo tiede, ja se ei ole mielipide tai poliittinen näkemys, vaan tieteellinen tosiasia.

Extinction Rebellion on esimerkki väkivallattomasta suoran toiminnan kansalaistottelemattomuudesta, joka on tällä hetkellä käynnissä eri puolilla maailmaa. Toivottavasti tämä riittää siihen, että heräämme toimimaan. Itse en usko sen riittävän.

Miten Extinction Rebellion ja uusi aika eroavat tavoitteissaan?

Extinction Rebellion

Sanoma: Rebel for Life – kapinoi elämän puolesta

Metodi: väkivallaton, suoran toiminnan kansalaistottelemattomuus, häiriön tuottaminen ja uhrautuminen.

1. Tell the Truth – Kertokaa totuus

Hallitusten ja median tulee kertoa totuus siitä mitä on oikeasti tapahtumassa ilmastonmuutoksen kärjistyessä ja uhatessa elämäämme ja tulevaisuuttamme.

2. Act Now – Toimikaa nyt

Ilmastopäästöjä on vähennettävä puoleen vuoteen 2025 mennessä.

3. Beyond Politics / a Citizens' Assembly – Nykypäivän politiikan toiselle puolelle

Kansalaisyhteisöjen tulee tehdä politiikkasuosituksia.

Uusi aika

Sanoma: Tee irtiotto elämän puolesta

Metodi: Tietoinen itsemme ja elämäntapamme haastaminen. Näe todellisuus sellaisena kuin se on ja elä se todeksi.

1. Näe todellisuus

Näe todellisuus sellaisena kuin se on ilman uskomustemme ja ajatustemme luomaa ”varjoa”. Tarvitsemme nyt elämän paradigmanmuutosta itse- ja ihmiskeskeisyydestä elämäkeskeisyyteen ja evolutiiviseen ja holistiseen maailmankuvaan ja arvoihin.

2. Elä nyt

Elä siinä mitä on, todellisuudessa ja toimi sen mukaisesti. Tarvitsemme uuden tietoisien ja luonnollisen suhteen itseemme, toisiimme, luontoon ja maailmaan, mikä päättää ristiriidan itseemme ja elämän väliltä.

3. Tarvitsemme uuden elämäntavan

Nykypäivän elämäntapamme tuolle puolelle. Meidän tulee elää ja toimia toisin. Nyt on luotava uusi ekologisesti kestävä, sosiaalisesti vastuullinen, psyykkisesti mahdollinen ja fyysisesti terveellinen elämäntapa.

4. Näytä se

Ole esimerkkinä uudesta elämäntavastamme ja näytä se myös muille. Vaikuta ja osallistu uuden elämäntavan, kulttuurin ja yhteiskunnan luomiseen yhdessä muiden kanssa.

Nykyisiä kansalaisvelvollisuuksiamme näyttävät olevan

- kuluttaminen, jotta yritystoiminnan pyörät pyörivät ja tuottavat voittoja yrityksille,
- tehdä työtä mitä tahansa, jotta se tuottaa verotuloja julkiselle vallalle,

- ostaa sitä mikä on halpaa ja jossa haitat on ulkoistettu muualle maailmaan,
- elää miten haluamme välittämättä aiheuttamistamme ympäristöhaitoista ja luontorasisuksesta,
- käyttää julkisia palveluja, koska ne tuovat työtä julkisen sektorin työntekijöille ja
- kaikki muu toiminta, mikä tuottaa rahavirtoja talouteen ja verotuloja yhteiskunnalle, on hyväksi.

Todellista kansalaistottelemattomuutta on terveellinen, vähäkulutuksellinen ja mielekäs elämä, jossa tavoitteena

- on kuluttaa vähän, kierrättää tarpeeton tavara, hankkia käytettynä, kuluttaa loppuun se mitä on hankkinut,
- olla tekemättä työtä, joka on turhaa, luonnolle haitallista tai tuhoisaa eikä ole mielekästä,
- olla ansaitsematta liikaa rahaa, sillä se johtaa vain turhaan kulutukseen ja elämään, joka vie pois siitä mitä on,
- syödä terveellisesti ja sellaista, ettei se pahenna ympäristön saastumista, riko ihmisoikeuksia ja edistä ilmastonmuutosta,
- liikkua, kävellä kaupungilla, juosta metsässä, poimia marjoja ja sieniä, katsella luonnon ihmeitä, ja pysyä näin ollen terveenä,
- harrastaa maksuttomasti ilman kalliita liikuntatiloja ja -saleja,

- ahertaa puutarhassa ja kasvimaalla, harrastaa hyötyliikuntaa, pitää itsensä liikkeellä jalan tai pyörällä.

Todellista kansalaistottelemattomuutta on olla elämättä elämää, jota meidän toivotaan kansalaisina elävän ja siten täyttävämme kansalaisvelvollisuutemme. Todellista kansalaistottelemattomuutta on elää vähemmällä aineellisella kulutuksella ja elämää, joka on hyvää ja mielekästä, vapaata ja oma todellinen vastuumme kantaen.

Nyt on pakko

Jonakin päivänä se jysähtää kollektiiviseen tajuntaamme: nyt on pakko, nyt on muutettava elämäntapaamme ja rajusti. Sen jälkeen mikään ei ole entisellään.

Näemme nykyisen maailmamme ja elämäntapamme historiana. Hetken surutyön jälkeen alamme luomaan uutta maailmaa ja elämäntapaa. Sen me tarvitsemme joka tapauksessa, koska vaihtoehtoa ei ole.

Lopetamme luonnon suojelemisen ja luomme todellisia elämisen edellytyksiä niin meille itsellemme kuin muullekin luonnolle. Ei luonto suojelulla pelastu, vaan sillä että lopetamme sen tuhoamisen. Nyt on aloitettava elämän pelastustyöt ja lopetettava yksittäisten lajien toivoton pelastusyritys, jos emme lopeta niiden elinympäristöjen tuhoamista.

Elämäntapamme muutos ei ole mikään yksittäinen temppu, vaan kokonaan uuden tavan elää opettelua. Sitä ei voi tehdä kerralla eikä nopeasti, mutta ei vetkuttelukaan auta. On vain otettava ensimmäinen askel ja tehtävä ensin yksi pieni muutos, sitten seuraava jne. Hyvin pian tästä tulee mielekästä ja tavoitteellista ja huomaamme, että uuden luominen on kyllä haastavaa, mutta myös piristävää, kunhan siinä vain pääsee alkuun.

Uuden ajan tietoisuuteen liittyy myös intuition herääminen. Intuition, joka tulee suoraan elämästä eikä mielestämme. Sen avulla muutosvastarintamme muuttuu uuden luomiseksi ja ideoimiseksi. Aiemmasta nykyisyyden säilyttämisestä ja muutosten vastustamisesta tuleekin jotakin, joka ei enää tuota iloa eikä tyytyväisyyttä elämäämme. Muutoksesta tulee uusi elämänilon lähde ja haaste, joka vie elämäämme eteenpäin.

30 vuotta on käyty YK:n ja maailman hallitusten välisiä ilmastoneuvotteluja, Pariisin ilmastopöytäkirja solmittiin vuonna 2015, reilu vuosi on ollut nuorten ilmastolakkoilua ja muutama globaali lakkopäivä sekä Extinction Rebellion järjesti kapinaviikot huhtikuussa ja lokakuussa 2019.

IPCC:n raportteja on tullut useita ja ne hyvin todennäköisesti ovat aliarvioineet ilmastomuutoksen kehitystä ja sen vaikutuksia. Luonnon muu ekologinen tuho on jäänyt niissä vähemmälle, paitsi merten muoviongelma ja napajäätiköiden ja Grönlannin nopea sulaminen. Sään ääri-ilmiöt ovat vahvistuneet. Helleaallot,

tulvat, hirmumyrskyt, vesipulat ja kuivuusaallot ovat yhä useammin todellisuutta eri puolilla maailmaa.

Myös muutosten vastustaminen ja kieltäminen ovat vahvistuneet, poliitikot ovat puhuneet, mutta eivät tehneet päätöksiä.

Mitä tapahtuu seuraavaksi?

Vaihtoehtoja:

- poliitikot heräävät ja ymmärtävät, että tukea saa äänestäjiltä vaaleissa tekemällä konkreettisia ja riittäviä ilmasto- ja muita luontotuhoa estäviä päätöksiä, ja alkavat toimia kansallisesti, alueellisesti ja yhdessä muiden maiden kanssa päästöjen ja kulutuksen vähentämiseksi, talouskasvun ideologiasta luovutaan mahdottomana,
- me kansalaiset heräämme itse toimimaan ja syntyy globaali kansalaisten ja -rauhanliike, joka pakottaa poliittisen järjestelmän nopeaan muutokseen,
- vähemmän on enemmän -ajattelusta tulee valtavirtaa, kulutus alkaa laskea ja tuki vedetään pois nykysysteemiltä tai
- YK julistaa globaalin ilmastohätätilan, johon suuri osa maailman maista tulee mukaan, perustetaan valistuneiden neuvosto, joka alkaa ohjata ja koordinoida ilmastopäästöjen vähentämistä, ja luonnontuhoa aiheuttavan kulutuksen vähentämistä oikeudenmukaisesti rikkaiden ja köyhien maiden osalta.

Tai sitten

- kansallismieliset, äärioikeisto ja muut konservatiiviset voimat saavat lisää kannatusta ja ilmastonmuutos sysätään sivummalle, keskitytään lyhyen tähtäimen talouden ja kulutuksen kasvuun sekä kansallisiin intresseihin,
- tulee uusi pakolaisvirta ja syntyy konflikti maahanmuuttomyönteisten ja -vastaisten välille, yhteiskuntarauha järkkyy eri puolilla Eurooppaa,
- finanssi- ja rahajärjestelmä kaatuu valtioiden ylivelkaantumiseen ja muihin markkinahäiriöihin, jotka suistavat kansantaloudet raakaan säästämiskuriin, julkisen talouden alasajoon ja yhteiskuntarauhan järkkymiseen,
- jatkamme nykyistä passiivista ja viivyttävää muutostinjaa, kunnes 5-10 vuoden kuluessa luonnon ekosysteemit romahtavat, ruoantuotanto ajautuu vaikeuksiin, vesipula ja kuivuus ajavat isoja väestöjä liikkeelle, syntyy globaali kaaos ja taistelu eloonjäämisestä tai
- maailma jakaantuu globaalisti hyvinvoivaan rikkaiden ryhmään, joka suojelee ja puolustaa itseään kaikin voimin ja luo oman suljetun teknoutopia-maailmansa, jossa elävät, ja suureen köyhien ja huonostivoivien ryhmään, joka jätetään oman onnensa nojaan tappelemaan toistensa kanssa.

Todennäköisesti nämä kaikki tapahtuvat eri puolilla maailmaa. Syntyy murrosten ja romahdusten aikakausi,

josta syntyy jotakin uutta, jos on syntyäkseen ja maapallon olosuhteet antavat siihen vielä mahdollisuuden.

KYSY ITSELTÄSI VÄLITÄTKÖ

Välitätkö siitä, miten meille ja lapsillemme käy?

Välitätkö siitä, että olemme tuhoamassa oman elämämme perustaa?

Välitätkö siitä, onko oma elämäsi vain "taistelua" jostakin paremmasta elämästä vai täyttää elämää, jota elät tässä ja nyt todeksi koko sydäimestäsi?

Uskon, että välität.

Kenellä on oikeus elää

"Oikeus elää" ei ole välttämättä enää lainkaan ihmisoikeus ilmastonmuutoksen runtelemassa maailmassa, jos rikkaiden ja köyhien välistä eriarvoisuutta ei dramaattisesti vähennetä. Jos rahan annetaan päättää, ketkä saavat elää ja ketkä eivät. Kukaan ei tätä halua, mutta sen me saamme, jos emme nyt turvaa kaikkien ihmisoikeuksia.

Meidän tulee vähentää radikaalisti luonnolle ja ilmastolle aiheuttamaamme räsitystä ja tehdä tämä oikeudenmukaisesti. Muuten hyväksymme, että kaikilla ei ole oikeutta elää. Oletko sinä valmis tekemään päätöksen kuka saa elää ja kuka ei?

Kukaan ei voi enää olla tietämätön siitä mitä nyt on tapahtumassa ja minkälaiseksi tulevaisuutemme tulee muuttumaan. Toki voimme sen kieltää, mutta emme siksi, ettemmekö tietäisi.

Miksi olemme valmiita uhraamaan tulevien sukupolvien elämän mahdollisuudet ja jo nyt miljoonilta ihmisiltä eri puolilla maailmaa. Ajamaan heidät elämään, jota emme itse haluaisi elää mistään hinnasta?

Mikä nykyisessä elämäntavassamme on niin hyvää, että olemme sen vuoksi valmiita tuhoamaan suuren osan luontoa, lastemme tulevaisuuden ja oman lajimme eloonjäämisen?

Miksi suljemme silmämme ja korvamme todellisuudelta, emmekä kohtaa sitä. Pistämme ”päämme pensaaseen” ja kuvittelemme, että se mitä nyt tiedämme, ei olisikaan totta?

Miten voimme edelleen jatkaa nykyistä tuhoavaa elämäntapaamme, kun tiedämme mihin se johtaa?

Mikä omassa elämässämme on sellaista, että sen vuoksi olemme valmiita hyväksymään muiden elämän tuhoamisen?

Miksi suljemme silmämme ja korvamme siltä, että meillä Suomessakin, maailman onnellisimmassa ja yhdessä vauraammista maista, monet ovat menettäneet hyvän elämän mahdollisuudet, syrjäytyneet ja pudonneet yhteiskuntamme ulkopuolelle?

Miten voimme edelleen jatkaa nykyistä elämäämme, vaikka näemme selvästi mitä se on jo nyt aiheuttanut ja tulee aiheuttamaan?

Onko oma elämäsi niin arvokasta ja etuoikeutettua, että sinun ei tarvitse murehtia muiden ihmisten ja luonnon hyvinvoinnista, eikä tehdä sen vuoksi muutoksia elämäntapaasi ja siihen, miten se vaikuttaa muihin ja luontoon?

Emmekö tiedä syytä nykyiselle käyttäytymisellemme, vai emmekö halua sitä tietää?

Me tarvitsemme nyt todellisuuden kohtaamista avoimesti ja realistisesti. Ei epärehellistä kieltämistä, harhaanjohtavaa optimismia tai fatalistista välinpitämättömyyttä, vaan lupauksen, joka perustuu todellisuudelle ja luo meille tunteen, että tulevaisuus on mahdollinen.

Uusi aika tarjoaa tämän, mutta edellyttää, että myös itse avaudumme todellisuudelle. Näemme miten erillisyytemme estää todellisuuden ja mahdollisen tulevaisuuden näkemisemme, ja teemme tarvittavat muutokset elämäämme.

Nyt on uskallettava hypätä tuntemattomaan

Poliitikot ja demokraattinen poliittinen järjestelmä eivät kykene tekemään ilmastonmuutosta ja luonnontuhoa estäviä päätöksiä, ennen kuin me äänestäjät olemme siihen selkeästi valmiita. Mitä emme ole nyt riittävässä määrin.

Yritysten luoma haitallinen ja yli luonnon uusiutumiskyvyn menevä kulutustarjonta ei muutu ja vähene, ennen kuin me kuluttajat olemme valmiita siitä luopumaan. Mitä emme ole nyt riittävässä määrin.

Teollisuus ja energiasektori eivät luovu fossiilisesta energiasta, ennen kuin poliitikot ja me kansalaiset siihen pakotamme. Mitä emme ole nyt tekemässä riittävässä määrin.

Vasta kun kuluttajien ja äänestäjien eli meidän tavallisten ihmisten selkeä enemmistö kieltäytyy tukemasta nykyistä poliittista järjestelmää, jätämme kuluttamasta haitallisia ja turhia tuotteita ja palveluja, voimme odottaa jotakin muutosta nykytilanteeseen.

Me emme tuohon pysty ”sisäisestä välttämättömyydestä” ennen kuin arvomme ja maailmankuvamme ovat vaihtuneet elämäkeskeisiksi ja pois nykyisestä itse- ja ihmiskeskeisyydestä. Koska tietoisuuden laajentuminen tulee viemään aikaa ainakin yhden jopa kahden sukupolven ajan ja tämäkin vain länsimaissa, niin mitään toivoa ei ole välttää ilmastonmuutoksen ja luonnontuhon kärjistymistä tämän avulla. Kärjistymistä siihen pisteeseen, että luonnon omat keikahduspisteet ja prosessit aiheuttavat maapallon olosuhteiden huonontumisen merkittävästi.

Vaikka lopettaisimme kaikki ilmastopäästöt ja turhan kuluttamisemme sitten per heti, kun ymmärrämme, että on pakko toimia, niin se on silloin jo myöhäistä. Siksi seuraavat lähivuodet ovat oleellisia. Joko me pysäytämme ilmastonmuutoksen ja luonnontuhon nyt tai sitten me emme sitä enää pysty tekemään.

Meidän tulee muuttaa elämämme nyt. Lopettaa kaikki aiheuttamamme ilmastopäästöt ja turha, haitallinen ylikulutus, ajaa alas nykyinen demokraattinen poliittinen järjestelmämme ja uusliberalistinen ja suuryritysten hallitsema talousjärjestelmä, vaikka nämä eivät vielä näytä

välttämättömiltä, emmekä vielä tiedä mitä näiden tilalle saamme synnytytyksi.

Meidän tulee ihmiskuntana tehdä nyt päätös, että emme halua riskeerata oman lajimme tulevaisuutta ja siksi teemme kaikki ne tarvittavat, radikaalit ja nyt täysin mahdottomilta tuntuvat päätökset, vaikka kukaan ei niitä haluaisikaan.

Meidän tulee olla valmiita kohtaamaan se kaaos, minkä nopea ja radikaali elämäntapamme ja yhteiskuntamme muuttaminen tulevat aiheuttamaan. Se on edessämme joka tapauksessa tulevana vuosikymmeninä.

Meidän tulee luottaa siihen, että pystymme luomaan täysin uuden maailman, kun nykyinen tehdään ja tulee mahdottomaksi. Kun emme enää anna itsellemme tekosyitä olla niin tekemättä.

Nyt on uskallettava hypätä tuntemattomaan, sillä myöhemmin emme sitä enää voi tehdä. Ainoa tapa on tehdä tämä hyppy yhdessä, yhteinen vastuamme tuntien ja kantaen. Vapaamatkustajia tulee aina olemaan ja heidät meidän tulee vain unohtaa ja keskittyä siihen, minkä tiedämme nyt olevan oikein ja välttämätöntä.

Emme tule koskaan olemaan valmiita tuohon hyppyyn, mikään järkiperustelu ei saa meitä sitä tekemään. Sitä meidän on turha odottaa. Nyt on luotettava siihen sisäiseen intuitioomme ja hiljaiseen tietoomme, joka sanoo, että näin meidän on tehtävä, vaikka emme sitä

ääneen uskalla edes itsellemme tunnustaa. Silti tiedämme, että juuri näin meidän on tehtävä.

Aina on vapaamatkustajia, eikä heihin kannata uhrata omaa huomiotamme ja energiaamme. Ainoa todellinen "vastustaja" olemme me itse. Meidän on voitettava Itsemme ja valittava "elämän puolesta, ei ketään eikä mitään vastaan".

Me voimme allekirjoittaa kansalaisaloitteita, tukea ympäristöjärjestöjä, osallistua ilmastomarsseihin ja mielenosoituksiin, nousta kapinaan nykyistä systeemiä vastaan, me voimme vastustaa muutoksen vastustajia. Mutta loppupeleissä meidän itsemme on päätettävä olemmeko elämän puolella ja valmiita tekemään sen mitä se vaatii. Kaikki muu on vain tämän välttelyä.

Maailma pelastetaan siellä missä olemme nyt

Me voimme kehittyä eteenpäin maailmankuvissamme eli tietoisuuden tasossamme ja saavuttaa uuden ajan evolutiivisen ja holistisen maailmankuvan. Vähemmälle huomiolle on jäänyt, että myös nykyisten maailmankuviemme sisällä voimme nostaa tietoisuutemme tilaa ja näin saada uuden näkemyksen ja tulkinnan omalle maailmankuvallemme.

Traditionaalisessa maailmankuvassa on olennaista mm. ulkoinen auktoriteetti ja tämä voi vaihtua. Ulkoinen auktoriteetti ja totuus korvautuvat elämällä ja

todellisuudella, elämästä tulee uusi auktoriteetti ja todellisuudesta se mikä on totta.

Modernissa maailmankuvassa on olennaista mm. objektiivista, fyysistä todellisuutta tarkasteleva tiede ja siihen perustuva teknologia ja talous, jotka ovat auttaneet meitä kehittymään ja menestymään ihmiskuntana. Tämä voi vaihtua subjektiiviseen, tietoisuuden todellisuutta tarkastelemaan kvanttifysiikkaan ja elämäntieteisiin, jotka auttavat meitä sopeuttamaan oman elämämme ja järjestelmämme ekologisiin ja eettisiin luonnon ja ihmisyytemme rajoihin.

Postmodernissa maailmankuvassa on olennaista humanismi, joka ilmenee mm. moniarvoisuuden, monikulttuurisuuden, ihmisoikeuksien ja oman elämämme toteuttamisena sisäisenä todellisuutena. Tämä voi vaihtua kaiken elämän erilaisuuden ja monimuotoisuuden arvostamiseen, yhteisen ihmisyytemme ja elämämme perustan kunnioittamiseen ja oman itsemme toteuttamiseen siten, että se toimii kaiken elämän puolesta.

Ero uuden ajan maailmankuviin on, että nämä nykyiset ns. 1. evoluutiovaiheen maailmankuvien ilmentymät tapahtuvat vielä "itsen" kontekstissa ja voivat konfliktitilanteessa palautua aiemmalle tasolle. Uudessa ajassa "itsen" häviäminen elämää määrittävänä tapahtumahorisonttina, on peruuttamaton. Kun "usko joulupukkiin on mennyt", niin se on mennyt.

Uusi aika tuottaa uudet näkemykset myös aiemmille itsekeskeisille maailmankuville ja voi täten auttaa merkittävästi muutoksessa ja nopeuttaa sitä. Mutta ilman uuden ajan ihmisiä ja näkemystä näitä uusia sisältöjä ei synny.

Tarvitsemme molemmat. Tarvitsemme uuden ajan maailmankuvissa eläviä ihmisiä ja tarvitsemme nykyisissä maailmankuvissa eläviä, jotka ovat nostaneet tietoisuutensa tilaa. Näin me voimme yhdessä luoda ratkaisun ja pelastuksen ihmiskunnalle.

Meidän, jotka olemme jo heränneet uuteen vapauteen ja tietoisuuteen, täytyy luoda ratkaisut ja käytänteet itse- ja ihmiskeskeisyyteen perustuvissa maailmankuvissa eläville. Meidän täytyy tarjota heille ratkaisuja tuhoavan käyttäytymisen ja elämäntavan muuttamiseen heti, kun olemme itse muuttaneet. Emme voi odottaa heidän muuttumistaan tietoisuuden tasojen eli maailmankuvien kautta, vaan meidän on autettava heitä siellä missä he ovat juuri nyt.

Uuden ajan suunnitelmamme on:

- 1) oma herääminen uuteen aikaan,
- 2) uuden ajan ja maailman elävänä esimerkkinä toimiminen,
- 3) ymmärtää, että tarvitsemme "meitä", vain yhdessä voimme selviytyä,
- 4) uusien ratkaisujen ja käytäntöjen luominen ja
- 5) polkujen avaaminen "uuteen aikaan".

Voiko olla mitään tärkeämpää elämäntehtävää kuin uuden maailman luominen ja toistemme auttaminen elämään sen mukaisesti ja muuttamaan meidän kaikkien elämä hyväksi ja mielekkääksi?

En usko.

Haastavaahan tässä tietenkin on, että itsekeskeiset ihmiset eivät tykkää siitä, että joku tietäisi muka paremmin mitä heidän tulisi tehdä. Myös tietoisuuden tilan nosto ja uusi tästä ilmentyvä näkemys saavat siis vastustusta.

Mutta ei tuota uutta näkemystä tarvitse "opettaa". Se ilmenee, kun tietoisuuden tila nousee läsnäolossa. Kun pysähdymme, hiljenemme ja kuuntelemme mitä elämä meille kertoo. Sama mikä mahdollistaa eteenpäin menemisen ja todellisuuden oivaltamisen toimii tässäkin. Lyhytkin hetki läsnäolossa, todellisuudessa, avaa näkymää tietoisuudessamme sekä "ylöspäin että eteenpäin". Se onko valmius kumpaan, ratkeaa elämän toimesta. Sitä emme voi tietää etukäteen.

Kuuntele itseäsi

Tietämättömyys, itsekkyyd, henkinen laiskuus, välinpitämättömyys tai luonteen heikkous ovat väitteitä ja syitä sille, miksi emme ole kiinnostuneet tai miksi emme anna omaa panostamme aikamme ja omien ongelmien ratkaisemiseksi pysyvällä tavalla.

Ei ole aikaa, mitä se minulle kuuluu, en ole näitä ongelmia aiheuttanut, ei yksi ihminen mitään pysty tekemään, en tiedä mitä voisin tehdä tai mitään ei ole enää tehtävissä. Nämä ovat myös väittämiä ja syitä sille, miksi emme osallistu uuden ajan tekemiseen mahdolliseksi ja aikamme ongelmien ratkaisemiseksi.

Mutta ovatko nämä todellisia syitä olla osallistumatta ja antamatta omaa panostamme? En usko, että ovat. Todellinen syy on muualla.

Me emme ole tietämättömiä maailmamme ongelmista ja epäkohdista tai välitä vain omista asioistamme. Me emme ole henkisesti laiskoja tai välinpitämättömiä, eikä kyse ole luonteemme heikkouksista.

Kysymys on mielestäni siinä, että emme uskalla olla rehellisiä itsellemme ja kuunnella sitä "tietoa", joka meistä useimmilla on sisimmässämme. Me tiedämme, että emme voi ihmiskuntana, yhteiskuntana ja yksilöinä jatkaa nykyistä kestämatöntä elämäämme. Tiedämme myös, ettei kukaan tule meitä pelastamaan, jos emme sitä itse tee. Tiedämme, että olemme suuren muutoksen ja murroksen edessä. Muutoksen, joka meidän on välttämättä tehtävä. Meidän on muutettava elämämme ekologisesti ja sisäisesti kestäväksi, mahdolliseksi.

Ei ole kovinkaan hyödyllistä pohtia sitä, mitkä ovat syymme, todelliset tai tekosyymme. Meidän tulee katsoa ja kuunnella "sisimpäämme", olla sille rehellisiä mitä kuulemme ja toimia tämän tiedon varassa. Se on

ensimmäinen askel, jonka voimme itse kukin ottaa vaikka juuri nyt.

Välitätkö, miten meille ja lapsillemme käy? Välitätkö, että olemme tuhoamassa oman elämämme perustaa? Välitätkö, onko oma elämäsi vain ”taistelua” jostakin paremmasta elämästä vai täyttä elämää, jota elät tässä ja nyt todeksi koko sydäimestäsi?

Uskon, että välität. Kuuntele siis itseäsi, ole rehellinen itsellesi ja toimi tämän tiedon varassa. Löydät kyllä tavan olla mukana uuden, kestävämmän maailman ja elämän luomisessa ja aikamme ongelmien ratkaisemisessa pysyvällä ja kestäväällä tavalla.

Sinä voit olla ”perhosen siiven isku”, joka luo uuden maailman

Maailmanhistoria on täynnä kuvauksia suurmiehistä ja -naisista, jotka ovat omilla teoillaan muuttaneet historiaa ja sen suuntaa, ja luoneet sen maailman, jossa nyt elämme. Mutta tämä on vain pieni ”sankaritarinan” osa siitä, kuinka maailma on muuttunut ja muuttuu koko ajan.

Jokainen meistä voi olla perhosen siiven isku, joka saa suuren muutoksen aikaiseksi ja luo vaikkapa kokonaan uuden maailman. Miksi? Yleensähan ajatteleimme, että ei yhden ihmisen teoilla ole merkitystä, että ratkaisut tapahtuvat jotenkin muualla ja joidenkin muiden toimesta. Mutta näin se ei ole.

Kaikki muutokset mitä tapahtuu, ovat aina ensin yksittäisiä, yksi ihminen kerrallaan tapahtuvia tekoja. Ei ole muita tekoja. Jos sinä teet muutoksen omassa elämässäsi, oivallat ja heräät todellisuuteen, niin teet pienen murtuman nykyisyyden muuriin. Kun näitä pieniä tekoja on tarpeeksi, koko muuri sortuu ja uusi maailma avautuu etemme.

Näin ollen sillä mitä sinä teet, voi olla dramaattinen vaikutus. Sinä voit olla perhosen siiven isku, joka luo uuden maailman.

UUDEN AJAN KAPINALLISEN TEESIT

Ota uusi aika omaksesi – elä se todeksi.

Pysähdy ja kohtaa todellisuus

Näe oman elämäsi ja maailman todellisuus sellaisena kuin se oikeasti on, kohtaa se avoimesti ja rohkeasti, haasta itsesi. Perekhdy asioihin ja tee johtopäätöksiä siitä mitä nyt pitää tehdä.

Kaiken muutoksen lähtökohtana ja edellytyksenä on, että tunnistamme ja tunnustamme sen missä nyt olemme, mikä on todellista ja totta juuri nyt omassa elämässämme ja maailmassa. Näemme sen miten omat uskomuksemme, tapamme, kasvatuksemme, koulutuksemme ovat luoneet kuvan ja tulkinnan todellisuudesta, jota ei mahdollisesti ole missään muualla kuin omissa ajatuksissamme.

Meidän tulee nähdä tämä uskomusmaailmamme ja todellinen todellisuus, jotta voimme valita muutoksen lähtökohdaksi sen, miten asiat ovat ja toimia sen mukaisesti. Meidän tulee pysähtyä, olla avoin ja rohkea ja kohdata todellisuus sellaisenaan. Ilman tätä uuden ajan kapinallisen ensimmäisen teesin toteutumista, emme pääse eteenpäin.

Elä toisin

Muuta elämäntapasi, tee elämäntapamuutoksia yksi kerrallaan. Mitä syöt, miten liikut, miten kulutat. Aloita terveellinen ja ekologisesti kestävämpi ja sosiaalisesti vastuullisempi elämäntapa. Älä tue sitä mikä on muutoksen esteenä. Tee päätös jo tänään.

Jos haluamme estää tulevan kaaoksen ja elinmahdollisuuksiemme radikaalin heikentymisen, tulee meidän aloittaa uuden elämäntavan opetteleminen jo nyt. Me voimme tehdä sen vapaaehtoisesti ja rauhallisesti tai sitten myöhemmin pakolla ja kiireellä. Nykyinen elämäntapamme ei ole enää mahdollinen, joten se on muutettava joka tapauksessa.

Parasta tässä on, että uusi ekologisempi, vastuullisempi ja terveellisempi elämäntapamme luo meille hyvän ja mielekkään elämän. Se ei ole kurjuutta tai puutetta, vaan elämisen rikkautta ja moninaisuutta. Nyt on vaihdettava kuolleesta tavarasta elävään elämään ja lopetettava nykyisen elämäntapamme ja sitä ylläpitävän järjestelmän tukeminen.

Näe uskomuksesi tyhjiksi

Kun kohtaat vaikeuksia elämässäsi, niin se johtuu siitä, että uskomuksesi siitä mikä on todellista ja totta, ovat ristiriidassa vallitsevan todellisuuden kanssa. Näe todellisuutta vastustavat uskomuksesi ja näe ne vain uskomuksiksi. Uskomukset ovat ajatuksia, ei "kiveen hakattuja" totuuksia.

Uskomuksiamme ei pidä kieltää, piilottaa tai pyrkiä niitä muuttamaan. Niitä ei pidä vastustaa, riittää että tulemme niistä tietoiseksi. Kun tiedostamme uskomuksemme, jotka aiheuttavat meille vaikeuksia elämässämme, jopa ahdistusta, ja jotka ovat siis ristiriidassa vallitsevan todellisuuden kanssa, niin niiden näkeminen tyhjäksi eli

vain uskomuksiksi, purkaa niihin liittyvän tunne-energian. Tällöin uskomus purkautuu tyhjäksi. Tämän jälkeen tätä uskomusta ei enää ole. Kun "usko joulupukkiin on mennyt", ei sitä mitenkään saa takaisin.

Ole toisin

Kun kohtaamme todellisuuden sellaisenaan, elämme siinä mitä on ja näin puramme nykyisiä uskomuksiamme, niin löydämme "hiljaisuuden ja muuttumattomuuden" elämämme perustaksi. Silloin hyvä ja mielekäs elämä ilmenee luonnollisesti ja vapauttaa meidät ilmentämään itseämme siten kuin on meille luontaista. Erillisyyden ja tyhjyyden kokemuksemme häviävät, kaikki on hyvin, se riittää mitä on.

Se miten olemme eli mikä on elämämme lähde, perusta, määrittää, miten elämme ja toimimme, mikä on meille arvokasta ja iloa tuottavaa. Kun elämämme lähde on elämä itse, eikä erillisyyden kokemuksemme luoma "itse", jota meidän pitää puolustaa muita vastaan ja rakentaa sille identiteettiä kaikella ulkoisella, niin silloin vapaudumme elämään vapaasti ja luonnollisesti. Silloin se mitä on riittää ja kaikki on hyvin.

Ole uuden ajan kapinallinen

Aktivoidu, tule mukaan uuteen aikaan, osallistu ja tue esimerkiksi nuorten ilmastoaktivismia tai Elokapinaa. Tee jotakin muutoksen edistämiseksi ja itsesi saamiseksi

liikkeelle. Älä vastusta ja kiellä muutosta, vaan ole itse se muutos, jota nyt tarvitsemme.

Olemme jo vuosikymmeniä odottaneet, että poliittiset päättäjät ja valtiot ratkaisisivat ympäristöongelmamme, mutta niinhän ei ole käynyt. Ongelmat ovat vain pahentuneet ja ilmastonmuutos ja luonnontuho ovat kiihtyneet. Nyt on meidän vuoromme yrittää muutosta. Me voimme tukea mielenosoituksia ja kapinaliikkeitä, mutta lopulta me itse olemme se muutosvoima, joka muuttaa maailman.

Me olemme se muutos, jota nyt tarvitsemme ja odotamme.

Ota uusi aika omaksesi

Tutustu uuteen aikaan. Nettisivuillamme www.uuteenaikaan.fi on kirjoja, videoita ja artikkeleja uudesta ajasta. Facebookin Uusi aika -sivuillamme ja Uuden ajan ystävät -ryhmässämme postaamme ja käymme keskustelua jatkuvasti teemoista, jotka kuvaavat sitä miksi olemme nyt pulassa ja miten tietoisuutemme laajentuminen ja maailmankuvamme kehitys elämäkeskeisiksi, luovat meille ratkaisun avaimet.

Ota uusi aika omaksesi ja ole uuden ajan kapinallinen.

Elä siinä mitä on

- Eläminen siinä mitä on, on hyvän ja mielekkään elämän salaisuus.

- Ole elämän puolella, ei ketään eikä mitään vastaan, älä vastusta tai kiellä elämää.
- Vähemmän on enemmän, vähemmän tavaraa on enemmän elämää.
- Enemmän yhteistä, jaetaan tavarat ja kokemukset keskenämme.
- Tehdään yhdessä, yhdessä tekeminen on mukavaa ja tehokasta.
- Anna, lainaa tai lahjoita mitä et itse tarvitse.
- Käytä ja kierrätä, älä tuhlaa resursseja.
- Osallistu ja vaikuta, ole aktiivinen ja osallistu yhteisten asioiden hoitoon.

Toimi elämän, kaikkien ja yhteisen edun puolesta ja hyväksi

- Vapaus ja vastuu: ne ovat valistuneen yhteiskunnan perusta.
- Paikallisuus ja läheisyys: ne pitävät meidät kiinni elämässä ja vastuussa elinympäristöstämme.
- Osallisuus ja yhteisöllisyys: ne luovat turvallisuutta, läheisyyttä ja vaikuttavuutta, yhdessä olemme enemmän.
- Paikallinen ja alueellinen omavaraisuus ja ekologisuus: ne turvaavat elämän perustan ja elinmahdollisuudet kaikille ja luovat turvaa kriisitilanteisiin.
- Sosiaalinen oikeudenmukaisuus: jaamme elämälle välttämättömät resurssit tasapuolisemmin ja oikeudenmukaisemmin kaikkien ja kaiken elämän kesken, ja näin turvaamme keskinäisen luottamuksen.

Ole uuden ajan ja oman elämäsi kapinallinen. Elä terveellisesti, kestävästi ja vastuullisesti, kuluta harkiten, kohtuudella ja vähemmän. Ole osa aikamme haasteiden ratkaisua, ei ongelmaa. Anna lastemme tulevaisuudelle mahdollisuus. Ota vastuu elämästäsi ja näytä se myös muille.

Uuden ajan ja oman elämän kapinallinen elää ja toimii elämän puolesta, ei ole ketään eikä mitään vastaan, ei vastusta eikä kiellä muutoksen tarvetta, on itse se muutos, jota nyt tarvitsemme. Ole elämän puolella ja näytä se myös muille.

Tänään on hyvä päivä vähentää lihansyöntiä, lopettaa lomalennot ja matkustaa kotimaassa, vähentää turhaa autoilua ja kävellä tai pyöräillä kaikki alle 3 km:n matkat, jättää ostamatta tuote, jota et välttämättä tarvitse. Ole oman elämäsi kapinallinen ja tee päätös paremman elämän puolesta jo tänään.

Tänään on hyvä päivä nauttia luonnosta, käydä kävelyllä, kulkea metsässä, kokeilla uusia kasvisruokia, nuuhkia luonnon tuoksua, olla yhdessä ystävien kanssa, tehdä jotakin erilaista ja mukavaa.

Tänään on hyvä päivä aloittaa uusi aika ja elämä.

LOPUKSI

Elä siinä mitä on. Se luo hyvän ja mielekkään elämän hävittäessään tunteen ja kokemuksen siitä, että olemme erillisiä ja erityisiä suhteessa muuhun elämään, ja avaa meidät elämälle ja todellisuudelle.

Näe todellisuus sellaisena kuin se on. Se paljastaa meille todellisuudesta luodut kuvat ja uskomukset ja saa meidät toimimaan todellisuudesta käsin ja tilanteen vaatimalla tavalla.

Ei ketään eikä mitään vastaan, vaan elämän puolesta. Eläminen ja toimiminen todellisuudessa saa meidät toimimaan yhteisen, kaikkien edun ja elämän puolesta.

Vasta vapaus saa meidät toimimaan toisin

Aivan kuten meidät on saatu osaksi nykyistä järjestelmää talouden ja kulutuksen "pakon" kautta, niin myös poliittinen ja taloudellinen eliitti sekä älymystö ja tieteentekijät ovat yhä enemmän vain osa järjestelmää, eivätkä he pysty tai halua tätä heitä ruokkivaa järjestelmää arvostella tai muuttaa.

Tavallinen kansa on kiinni järjestelmässä, poliittinen ja taloudellinen eliitti on kiinni järjestelmässä ja älymystö ja tieteentekijät ovat kiinni järjestelmässä, niin kuka silloin voi olla nyt tarvittava muutosvoima?

Valitettavasti myös ympäristöjärjestöt ja muut luonnonsuojelijat ovat samalla tavalla kiinni järjestelmässä rahan ja kannattajiensa, jotka eivät halua muutosta, suosion tarpeen vuoksi. Myös 60-70-luvun kapinalliset ovat nyt monesti johtavissa asemissa ja pitämässä pystyssä järjestelmää, jota aiemmin arvostelivat ja halusivat muuttaa.

Jäljelle jää itseasiassa vain heränneet uuden ajan ihmiset. Melkoinen vastuu jää siis meille.

Kun näin on, niin ei ole ihme, ettemme löydä tätä uutta muutosvoimaa, jota nyt tarvitsisimme kipeästi. Sitä on vain niin vähän. Vähän meitä, jotka olisimme henkisesti ja muutenkin vapaita järjestelmästämmme, ja siksi pystyisimme toimimaan sen muuttamiseksi tai uuden luomiseksi.

Tämä huomio on aika järkyttävä ihmiskunnan ja tulevaisuutemme suhteen, mutta tältä tämä tilanne nyt näyttää.

Muutoksen puolesta puhujia ja vaatijoita on toki paljon, mutta muutoksen tekijöitä on hyvin harvassa. Nekin, jotka haluavat muutosta, eivät ole sitä itse valmiita tekemään. Hekin haluavat, että joku muu sen tekisi, että se on muiden tehtävä.

Ja kun muutoksia halutaan, niin niidenkin halutaan olevan sellaisia, jotka eivät uhkaa nykyistä taloudellista tai poliittista järjestelmäämme tai nykyistä elämäntapaamme ja mahdollisuuksiamme kuluttaa, jotka juuri ovat ne mitä pitäisi muuttaa, ja jotka ovat aiheuttamassa kohta totaalisen katastrofin.

Me emme vain yksinkertaisesti halua luopua mistään, vaikka tämän hintana on miljoonien ihmisten kuolema, miljardien ihmisten kärsimys ja omaa elämäämme ylläpitävän luonnon ja sen ekosysteemien romahtaminen ja lopulta koko ihmiskunnan elinmahdollisuuksien radikaali heikentyminen.

Nyt suurin osa ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja luonnontuhon kärjistymisen estämisen puolesta puhujista tuntuvat olevan "toisen asialla", ei omansa. Vasta kun siitä tulee oma asia, elämän asia, voimme odottaa muutosta.

Todellista vapautta on, että pystymme tekemään sen mitä nyt pitää tehdä ja teemme sen vapaaehtoisesti. Jotta tämä olisi mahdollista, tulee meidän vapautua erillisyyttämme

ylläpitävistä uskomuksistaamme, jotka puolestaan ylläpitävät nykyistä elämäntapaamme ja järjestelmiämme.

Meidän tulisi nähdä, että kyvyttömyytemme toimia ja tehdä tarvittava muutos omassa elämässämme ja laajemmin yhteiskunnassa, ei johdu varsinaisesti meistä itsestämme, vaan siitä, että emme ole vapaita. Me tarvitsemme todellista vapautta, joka murtaa uskomuksissamme olevat muutoksen esteet.

Eikä tätä vapautta voi kaupasta ostaa, vaan se on tehtävä itse avautumalla todellisuudelle, jossa erillisyyttä ja uskomuksia ei enää ole. Vasta todellinen vapaus saa meidät toimimaan toisin.

Vaikka nyt pelastumisemme kaaokselta tuntuu mahdottomalta ja lähes toivottomalta, niin elämä on meidät aiemminkin yllättänyt, joten nytkin niin voi käydä.

Kiitos!